

Liahona

**Forstå kvinders
forbindelse til
præstedømmets
kraft, s. 34**

Tre spørgsmål
at stille sig selv i
svære stunder, s. 12

Jeres liv – jeres
mesterværk, s. 16

KIRKEN
ER
HER

Rom i Italien

Når templet i Rom i Italien bliver indviet i ugen fra den 10. til 12. marts 2019, vil sidste dages hellige rundt om i verden glæde sig, særligt de hellige i Italien. Hvilket bygningsværk kunne give mere mening i »den evige by« end Herrens hus?

Templet, som er det første i Italien, ligger i den nordøstlige del af Rom. Det er en del af et religiøst og kulturelt center, der også omfatter et multifunktionelt mødehus (med kultursal og konferencefaciliteter), et besøgscenter, et slægtshistorisk center og et herberg, alt sammen omkranset af haver.

Missioneringen i Italien begyndte i 1850, men fremgangen er blevet forstyrret af modstand mod Kirken og tunge juridiske krav. Kirken fik endelig lov til at genoptage missioneringen i 1964. I 1993 opnåede Kirken officiel juridisk status i Italien. I 2012 fik Kirken officiel status som »partner af staten«, hvilket giver Kirken større frihed til at gøre mere godt, både som kirke og social institution.

- I dag er der næsten 27.000 sidste dages hellige i Italien, der mødes i 101 menigheder.
- Præsident Thomas S. Monson (1927-2018) præsiderede ved det første spadestik til templet i Rom i Italien i 2010, hvor Roms viceborgmester også var til stede.
- Der er to missioner i Italien, i henholdsvis Milano og Rom.

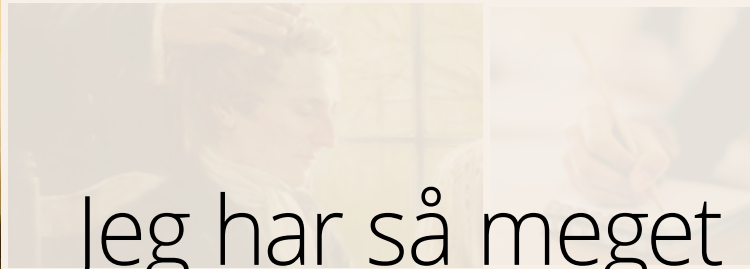

Forbind Guds døtre med hans præstedømmes kraft

Barbara Morgan Gardner

34

Jeg har så meget at lære om præstedømmet

Som ung pige og senere som missionær husker jeg, at jeg tænkte over, som bestemte vers i skrifterne vedrørte mig som kvinde, især dem der omtalte missionering og præstedømmet. I mine forskellige kirkekaldelser og som religionsunderviser har andre nu stillet mig lignende spørgsmål om, hvordan præstedømmet vedgår dem.

Som jeg bemærker i min artikel på side 34, har Kirkens ledere i de sidste par år bedt medlemmerne om at få en bedre forståelse af præstedømmet. Præsident Russell M. Nelson gav udtryk for en bekymring om, at »for mange af vores brødre og søstre ikke helt forstår begreberne præstedømmekraft og myndighed.«¹

Det er sandt, som der siges, at »information indblæser inspiration.« Når jeg har læst om præstedømmet og undervist universitetsstuderende om det, er jeg ikke alene kommet til en erkendelse af, hvor lidt jeg ved, men jeg har også fået åbnet mit sind og mit hjerte for evige sandheder omkring præstedømmet.

Jeg håber, at I, idet I lærer mere om præstedømmet i dette nummer, vil forstå, at vores himmelske Forældre ønsker at velsigne os med præstedømmet, og at sidste dages profeter indtrængende beder os om at drage fordel af disse privilegier – måske især dem, der gives værdige mænd og kvinder i templet.

Med kærlig hilsen
Barbara Morgan Gardner

NOTE

1. Se Russell M. Nelson, »Vis omsorg med Guds kraft og myndighed«, *Liahona*, maj 2018, s. 69.

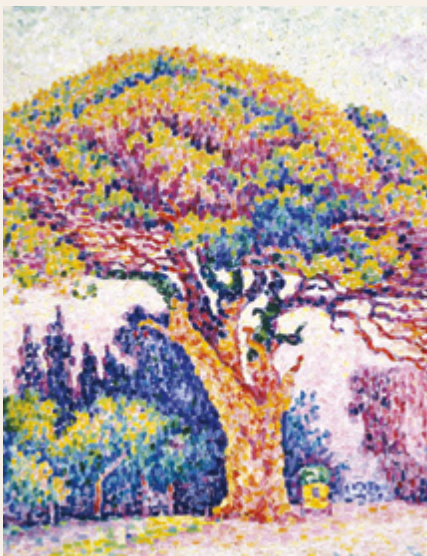

Sådan bærer vi vores vidnesbyrd mere naturligt

8

Jeres jordiske eventyr
Ældste Dieter F. Uchtdorf

16

Lær en ny måde at lære på
Søndagsskolens hovedpræsidentskab

26

- 5 Kilden til præstedømmemyndighed**
Sådan har vi præstedømmet i Kirken i dag.
- 6 Profiler af tro:** Jason og Jackie Wong fra Hong Kong i Kina
Gud er yderst vigtig for vores forhold. Uden ham var vi nok gået hver til sit!
- 8 Principper for omsorg:** Sådan bærer vi vores vidnesbyrd mere naturligt
At bære sit vidnesbyrd på enkle dagligdags måder kan gøre en stor forskel.
- 12 Kilder til fred og kraft**
Ældste Carlos A. Godoy
Når alle andre kilder til styrke svigter, kan vi stole på Kristus.
- 16 Jeres jordiske eventyr**
Ældste Dieter F. Uchtdorf
Livets små prikker hænger måske ikke sammen lige nu, men hvis I stoler på Herren og gør jeres bedste, vil I en dag se, hvordan alle prikkerne er forbundne.
- 26 Kom og følg mig:** Lær en ny måde at lære på
Fra Søndagsskolens hovedpræsidentskab
Disse fem principper kan lede os til bedre indlæring af og undervisning i evangeliet.
- 30 Sidste dages hellige røster**
At sætte stole op og sætte dem væk igen, at nynne en salme på arbejdet, at miste min familie i mørket, han tudede i hornet og blinkede med sine forlygter til mig.
- 34 Forbind Guds døtre med hans præstedømmes kraft**
Barbara Morgan Gardner
Kvinder har adgang til alle de samme præstedømmevevsignelser, som mænd har, og sådan her fungerer det.

 Hurtiglæst

På omslaget
Fotografi af
Matt Reier.

Afsnit

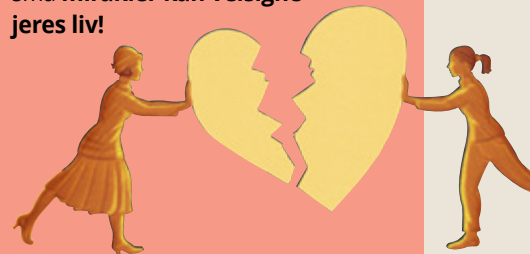
Unge voksne 42

Lær, hvordan I bedre forbereder jer, forstår og holder jeres **tempelpagter.**

Unge 50

Opdag, hvordan **slægtsforskning, at søge svar på spørgsmål** og at lægge mærke til små **mirakler kan velsigne jeres liv!**

Børn

Find ud af, hvordan I kan **blive mere som Jesus** ved at bede og elske andre!

LÆS MERE

På appen Evangelisk bibliotek og på liahona.lds.org kan I:

- Finde det seneste nummer.
- Finde digitalt indhold.
- Søge i tidligere numre.
- Indsende jeres historier og feedback.
- Tegne abonnement eller give et som gave.
- Styrke jeres studium med digitale værktøjer.
- Dele favoritartikler og videoer.
- Hente eller udskrive artikler.
- Lytte til jeres yndlingsartikler.

KONTAKT OS

Send jeres spørgsmål og feedback til liahona@ldschurch.org.

Indsend jeres trosfremmede historier via liahona.lds.org eller til:

Liahona, floor 23

50 E North Temple Street

Salt Lake City, UT 84150-0023, USA

UDVALGTE
DIGITALE
ARTIKLER

Glasmaleri i besøgscentret i Rom

Heather White Claridge og Chakell Wardleigh

Den ledende kunstner, som var med til at skabe glasmaleriet i besøgscentret ved templet i Rom, forklarer betydningen og symbolikken i dette kunstværk.

5 årsager til, at singler bør
deltage i tempelbesøgninger

Alex Hugie

Deltagelse i tempelbesøgninger er en inspirerende oplevelse for alle medlemmer, der har modtaget deres begavelse, deriblandt de enlige.

God nok til templet?

Zariah Inniss

En ung voksen fra Barbados finder ud af, at hun ikke behøver at være fuldkommen for at være værdig til at komme i templet.

MARTS 2019, ÅRGANG 168, NR. 3
LIAHONA 18603 110

Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges officielle tidsskrift på dansk

Det Første Præsidentskab: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, Henry B. Eyring,

De Tolv Apostles Kvorum:

M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulysses Soares

Redaktør: Randy D. Funk

Vejledere: Brian K. Ashton, Randall K. Bennett, Becky Craven, Sharon Eubanks, Cristina B. Franco, Donald L. Hallstrom, Larry S. Kacher, Erich W. Kopsichke, Lynn G. Robbins

Adm. direktør: Richard I. Heaton

Leder af Kirkens Tidsskrifter: Allan R. Loyborg

Forretningsfører: Garff Cannon

Chefredaktør: Adam C. Olson

Vicechefredaktør: Ryan Carr

Udgivelsesassistent: Francisca Olson

Redaktion: Maryssa Dennis, David

Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Fitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gaunt, Jon Ryan Jensen, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Sally Johnson Odekirk, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Selu, Chakell Wardleigh, Marissa Widdison

Ledende art director: J. Scott Knudsen

Art director: Tadd R. Peterson

Designmedarbejdere: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, Joshua Dennis, David Green, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Emily Chieko Remington, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Koordinator af intellektuel ejendomsret: Collette Nebeker Aune

Produktionsleder: Jane Ann Peters

Produktionsmedarbejdere: Ira Glen Adair, Julie Burdett, Thomas G. Cronin, Bryan W. Gygj, Ginny J. Nilson, Marrassa M. Smith

Prepress: Joshua Dennis, Ammon Harris

Trykchef: Steven T. Lewis

Distributionschef: Troy R. Barker

Liahona:

Redaktør: Svend Aage Andersen

Redaktionens adresse:

Translation Division,
Borups Allé 128, 1. th,
DK-2000 Frederiksberg,
Tlf. 38 11 18 50

Kirkenyt: Finn Lykkegaard

Distribution:

Jesu Kristi Kirke av Sista Dagars Heliga,
MOS, Sveagatan 8 A, 441 32 Alingsås,
Sverige

Abonnementoplysninger

Tegning af abonnement eller adresseændring kan ske ved henvendelse til kundeservice på tlf. 0046-8 500 655 20.

E-mail: rstockholm@ldschurch.org

Abonnementspris: DKK 68 pr. år (Grønland DKK 34).

Betaling: Online: store.lds.org; eller Danske Bank: 4073-6532136.

Indsendelse af manuskripter og spørgsmål sker online på liahona.lds.org; med post til Liahona, Rm. 2420, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; eller med e-mail til liahona@ldschurch.org

Liahona (et ord fra Mormons Bog, som betyder »kompas« eller »vejviser«) udgives på albansk, armensk, bislama, bulgarsk, cambodjansk, cebuano, dansk, engelsk, estisk, fiji, finsk, fransk, græsk, haitiansk, hollandsk, indonesisk, islandsk, italiensk, japansk, kinesisk, kinesisk (forenklet), kiribati, koreansk, kroatisk, lettisk, litauisk, malagassisk, marshallsk, mongolsk, norsk, polsk, portugisisk, rumænsk, russisk, samoansk, slovensk, spansk, svensk, swahili, tagalog, tahitiansk, thai, tjekkesk, tonga, tysk, ukrainsk, ungarsk, urdu og vietnamesisk. (Antal numre pr. år varierer fra sprog til sprog).

© 2019 Intellectual Reserve, Inc. Alle rettigheder forbeholdes. Printed in the United States of America.

Oplysninger om ophavsret:

Medmindre andet er angivet må enkeltpersoner kopiere materiale fra Liahona til deres personlige ikke-kommercielle brug (herunder kirkekaldelser). Denne ret kan trækkes tilbage når som helst. Billedmateriale må ikke kopieres, hvis der i kunstværkets kildeangivelse er anført restriktioner. Spørgsmål om ophavsret bør rettes til Intellectual Property Office, 50 E.

North Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150, USA; eller send e-mail til: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For readers in the United States and

Canada: March 2019 Vol. 168 No. 3. LIAHONA (USPS 311-480) Danish (ISSN 1080-9554) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 001-800-537-5971. Credit card orders (American Express, Discover, MasterCard, Visa) may be taken by phone or at store.lds.org. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

KILDEN TIL PRÆSTEDØMMEMYNDIGHED

Præstedømmet er Guds magt og myndighed, som han giver os, for at vi kan hjælpe med at udføre hans arbejde med frelse (se *Håndbog 2: Forvaltning af Kirken*, 2010, s. 8). Herren har givet sit præstedømme til udvalgte tjenere lige siden Adams dage. Eftersom præstedømmet gives til værdige mænd ved håndspåleggelse, og der føres en optegnelse over disse ordinationer, kan præstedømmebærere i dag spore deres præstedømmemyndighed tilbage til Joseph Smith, som fik Det Melkisedeske Præstedømme af Jesu Kristi apostle.

1. Peter, Jakob og Johannes

Da Jesus Kristus tjente på jorden, gav han sin præstedømmemyndighed til sine apostle, deriblandt Peter, Jakob og Johannes (se Matt 10).

2. Joseph Smith og Oliver Cowdery

Den 15. maj 1829 viste Johannes Døber sig for Joseph Smith og Oliver Cowdery og gav dem Det Aronske Præstedømme. Nogle få uger senere gav de oprindelige apostle Peter, Jakob og Johannes Joseph Smith og Oliver Cowdery Det Melkisedeske Præstedømme (se L&P 27:12; 128:20; *Profeten Joseph Smiths lærdomme*, udv. Joseph Fielding Smith, 1954, s. 94-95).

3. Sidste dages apostle og ledere

Profeten Joseph Smith gav præstedømmet til andre værdige mænd, der under profetens ledelse gav det til andre værdige mænd, og så fremdeles op til vor tid.

PRÆSTEDØMMEMYNDIGHEDSLINJE

I kan få jeres præstedømmemyndighedslinje ved at sende en e-mail til lineofauthority@ldschurch.org med bogstaverne PLA i emnefeltet (tilgængelig på engelsk, portugisisk og spansk).

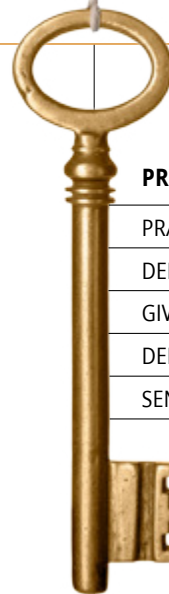
Læs »Forbind Guds døtre med hans præstedømmes kraft« på side 34 for at lære mere om præstedømmet.

PRÆSTEDØMMETS NØGLER

PRÆSTEDØMMETS NØGLER ER DEN MYNDIGHED, GUD HAR GIVET TIL PRÆSTEDØMMELDERE FOR AT LEDE ANVENDELSEN AF SIT PRÆSTEDØMME

på jorden, deriblandt hvordan præstedømmet overdrages fra den ene præstedømmebærer til den anden. Det er for eksempel kun en biskop, som bærer præstedømmets nøgler for sin menighed, der kan bemyndige, at en mand eller ung mand i menigheden modtager Det Aronske Præstedømme. I april 1836 modtog profeten Joseph Smith vigtige præstedømmenøgler fra Moses, Elias og profeten Elias i templet i Kirtland (se L&P 110). ■

Jason og Jackie Wong

Hong Kong i Kina

Syn på kønsroller kan variere meget fra kultur til kultur, men udfordringen med at trække på samme hammel som nygifte synes at være universel. Jason og Jackie lærte noget vigtigt, da de arbejdede sammen.

LESLIE NILSSON, FOTOGRAF

Jason:

Jeg er vokset op i den tro, at pigerne tager sig af alt det huslige. Jeg fandt hurtigt ud af, at det ikke var realistisk. Jackie havde meget travlt og var under pres på sit arbejde. Selvom jeg også var under pres, indså jeg, at jeg burde gøre mere for at hjælpe.

Jackie:

Det var en omvæltning at blive gift. Ærlig talt er Gud virkelig vigtig i vores forhold. Uden Gud var vi nok gået hver til sit!

Jason:

Vi indså, at vi måtte bruge mere tid sammen. Så nu arbejder vi sammen om det huslige. Det hjælper os med at få det gjort, og så kan vi være mere sammen.

Jackie:

Vi prøver også at finde tid om aftenen til at tale sammen om, hvordan dagen har været, så beder vi og læser i skrifterne sammen, inden vi sover. Efterlevelse af evangeliet har været en velsignelse i vores ægteskab.

LÆS MERE

Præsident Russell M. Nelson vidner om velsignelserne ved et celestialet ægteskab på lds.org/go/031906.

Find ressourcer til at styrke jeres ægteskab og familie på lds.org/go/031907.

Find flere »Profiler af tro« i mediebiblioteket på lds.org/go/18.

Prinsipper for omsorg

SÅDAN **BÆRER** VI VORES VIDNESBYRD **MERE NATURLIGT**

AT DRAGE OMSORG ER AT BÆRE VIDNESBYRD.

FLEKSIBILITETEN I OMSORGSINDSATSEN KAN ØGE VORES MULIGHEDER FOR
AT BÆRE VORES VIDNESBYRD PÅ BÅDE FORMEL OG UFORMEL MÅDE.

Vi har indgået pagt om at »stå som Guds vidner til alle tider og i alle ting og på alle steder« (Mosi 18:9). At bære vores vidnesbyrd er en del af det at stå som vidne og det indbyder virkelig Helligånden til at røre andres hjerte og ændre deres liv.

»Vidnesbyrd – et oprigtigt vidnesbyrd, der er affødt af Ånden og bekræftet af Helligånden – ændrer

liv,« har præsident M. Russell Ballard, fungerende præsident for De Tolv Apostles Kvorum, sagt.¹

Men det kan være grænseoverskridende eller skræmmende for nogle at bære sit vidnesbyrd. Det kan skyldes, at vi betragter det at bære vores vidnesbyrd som noget, vi gør til faste- og vidnesbyrdsrådgivning, eller når vi underviser. I de formelle rammer

bruger vi ofte bestemte ord og fraser, som kan virke malplaceret i en almindelig samtale.

At bære vores vidnesbyrd kan blive en mere regelmæssig velsignelse i vores og andres liv, når vi forstår, hvor enkelt det kan være at fortælle om det, vi tror på i en hverdagsagtig ramme. Her er et par idéer til, hvordan I kommer i gang.

Hold det enkelt

Et vidnesbyrd behøver ikke at indledes med vendingen, »jeg vil gerne bære mit vidnesbyrd,« og det behøver heller ikke at afsluttes med »i Jesu Kristi navn. Amen.« Et vidnesbyrd er et udtryk for det, vi tror og ved er sandt. Så hvis I besøger jeres nabo på grund af et problem, hun har, og siger: »Jeg ved, at Gud besvarer bønner,« kan det være lige så stærkt et vidnesbyrd som noget, der udtales fra talerstolen i kirken. Kraften ligger ikke i et floromvundet sprog, den kommer fra Helligånden, der bekræfter sandheden (se L&P 100:7-8).

Frelserens eksempel

På sin rejse gennem Samaria blev Frelseren træt og gjorde holdt ved en brønd, hvor han mødte en kvinde. Han indledte en samtale om at trække vand op af brønden. Ved at benytte sig af denne hverdagsting, som kvinden var i færd med, fik Jesus mulighed for at vidne om det levende vand og evigt liv for dem, der tror på ham (se Joh 4:13-15, 25-26).

Pas det naturligt ind i samtalen

Hvis vi er villige til det, er der muligheder overalt for at passe et vidnesbyrd ind i hverdagssamtaler. For eksempel:

- Nogle spørger, hvordan jeres weekend har været. »Den var dejlig,« svarer I. »Kirken var lige det, jeg trængte til.«
- Nogle udtrykker sympati, efter de har fundet ud af, at I kæmper med en udfordring: »Det er jeg virkelig

ked af.« I svarer: »Tak for omtanken. Jeg ved, at Gud vil hjælpe mig igennem det. Han har været der indtil videre.«

- Nogle bemærker: »Jeg håber, dette forfærdelige vejr snart skifter« eller »bussen er ret forsinket« eller »se al denne trafik.« I svarer måske: »Jeg er sikker på, at Gud vil sørge for, at det hele ordner sig.«

Vær forberedt

For nogle af os kan det føles grænseoverskridende at bære vores vidnesbyrd lige nu og her. Det er altid muligt at planlægge det »og altid være rede til forsvar over for enhver, der kræver jer til regnskab for det håb, I har« (1 Pet 3:15).

For det første betyder det at være forberedt at kigge på, hvordan vi lever. Inviterer vi Helligånden ind i vores liv og styrker vi vores vidnesbyrd hver dag ved at leve retskaffent? Giver vi Ånden mulighed for at tale til os og give os de ord, vi har brug for gennem bøn og skriftstudium? Som Herren sagde til Hyrum Smith: »Søg ikke at kundgøre mit ord, men søg først at få mit ord, og så skal din tunge blive løst« (L&P 11:21).

For det andet kan det at være forberedt betyde, at man ser fremad og overvejer de muligheder, der måtte byde sig den dag eller uge for at bære sit vidnesbyrd. I kan forberede jer på de muligheder ved at tænke over, hvordan de måske giver jer en chance for at fortælle om det, I tror på.

Del jeres oplevelser

Vi taler ofte med hinanden om vores udfordringer. Når nogle fortæller jer om det, de går igennem, kan I måske fortælle om en gang, hvor Gud hjalp jer i jeres modgang, og vidne om, at I ved, at han også vil hjælpe dem. Herren har

sagt, at han vil styrke os i vores prøvelser, »for at I kan stå som vidner for mig herefter, og for at I kan vide med vished, at jeg, Gud Herren, kommer til mit folk i deres trængsler« (Mosi 24:14). Vi kan stå som vidner om ham, når vi vidner om, hvordan han har hjulpet os i vores prøvelser.

Hold fokus på Frelseren og hans lære

Præsident Ballard har sagt: »Selvom vi som medlemmer af Kirken kan have et vidnesbyrd om mange ting, er der basale sandheder, vi konstant har brug for at undervise og fortælle hinanden om.« Han nævnte for eksempel: »Gud er

vores Fader og Jesus er Kristus. Frelsesplanen er centreret om Frelserens forsoning. Joseph Smith gengav Jesu Kristi evige evangeliums fylde, og Mormons Bog er bevis på, at vores vidnesbyrd er sandt.« Når vi af hjertet giver udtryk for disse sandheder, indbyder vi Ånden til at bære vidnesbyrd om, at det, vi har sagt, er sandt. Præsident Ballard understregede, at »Ånden ikke kan holdes tilbage, når det rene vidnesbyrd om Kristus bliver båret.«²

Et enkelt vidnesbyrd kan ændre liv

Præsident Russell M. Nelson har fortalt om en sygeplejerske, der engang stillede ham et spørgsmål efter en svær kirurgisk procedure. »Hvorfor er du ikke som de andre kirurger?« Nogle af de kirurger, hun kendte, kunne have en kort lunte og bruge et profant sprog, når de udførte sådanne svære operationer.

Dr. Nelson kunne have svaret på mange måder. Men han svarede bare: »Fordi jeg ved, at Mormons Bog er sand.«

Hans svar tilskyndede sygeplejersken og hendes mand til at studere Mormons Bog. Senere døbte præsident Nelson denne sygeplejerske. Årtier senere, da præsident Nelson som nyordineret apostel præsiderede over en stavskonference i Tennessee i USA, mødte han uventet den samme sygeplejerske. Hun fortalte om sin omvendelse på grund af hans enkle vidnesbyrd og den virkning, Mormons Bog har, og at det havde ført til, at 80 øvrige mennesker var blevet omvendt.³

Opfordring til handling

Vær ikke bange for at bære jeres vidnesbyrd. Det kan være til velsignelse for dem, I drager omsorg for. Hvordan vil I bruge disse eller jeres egne forslag til at bære jeres vidnesbyrd i dag? ■

NOTER

1. Se M. Russell Ballard, »Det rene vidnesbyrd«, *Liahona*, nov. 2004, s. 40.
2. Se M. Russell Ballard, »Det rene vidnesbyrd«, s. 41-42.
3. I Jason Swensen, »Be Ready to Explain Your Testimony Using the Book of Mormon, President Nelson Says«, afsnittet Church News på LDS.org, 6. feb. 2018, news.lds.org.

Hensigten med artiklerne »Principper for omsorg« er at lære os at tage os af hinanden – ikke at de skal deles som et budskab ved et besøg. Når vi lærer dem, vi tjener, at kende, vil Helligånden tilskynde os til at vide, hvilket budskab de eventuelt kan have brug for udover vores omsorg og medfølelse.

FORTÆL OM JERES OPLEVELSER

Fortæl os om jeres erfaringer med at drage omsorg for andre eller jeres erfaring med at være blevet draget omsorg for. Send jeres historie ind på liahona.lds.org (klik på »Submit an Article or Feedback«).

Hvordan kan
de, der møder
udfordringer,
stadig føle fred
og være glade
og stærke?

Kilder til fred og kraft

Carlos A. Godoy
De Halvfjerds'
Præsidium

En af de mest rørende oplevelser, jeg har haft som generalautoritet, er at tjene blandt vores kære hellige i Venezuela. Befolkningen, inklusive Kirkens medlemmer, lever under svære forhold der. Men trods denne virkelighed kunne jeg også under mine hyppige besøg i landet se, at der var forskel på den almene befolkning og de sidste dages hellige.

Min oplevelse i Venezuela

De hellige i Venezuela gør deres bedste. Det er sandt, at mange lider og kæmper, og Kirken har aktivt støttet de nødlidende gennem fasteofferfonde, velfærdsprogrammer og selvhjælpenhedsinitiativer. Men selvom de hellige let kunne finde årsager til at være kedede af det, er de, trods alle de udfordringer de har, glade mennesker – de hviler i sig selv, smiler ofte og håber på bedre tider.

Dette gælder også for Kirkens ungdom i Venezuela. Deres personlige og deres families udfordringer gør dem stærkere og forbereder dem på fremtiden. Det gør sig også gældende for de venezuelanske missionærer. De er nødt til at være stærke selv og for deres undersøgere og

for deres familie. Og det er de. De minder om Helamans 2000 tapre krigere. Selvom de ikke er mange, er de »overordentlig tapre, hvad angår mod« (se Alma 53:20-21). I Venezuela forbereder Herren en stærk generation af mødre, fædre og ledere. Når vi er blandt de hellige der, bliver vi fyldt af tro på evangeliet og på fremtiden.

Fred i svære tider

Hvordan kan de medlemmer, der møder sådanne udfordringer, stadig føle fred og være glade og stærke? Jeg tror, at det, der sker med mange af dem, er, at de bliver mere afhængige af Gud. Som en konsekvens af det modtager de styrke fra kilden til al styrke. De anerkender de velsignelser, de modtager fra vor himmelske Fader, og de forlader sig på Jesu Kristi kraft og hans forsoning, og de bliver trøstet, støttet og styrket af Helligånden. Som et resultat er deres byrde blevet lettere, deres sorg er blevet lindret, og de finder fred midt i deres prøvelser.

De venezuelanske medlemmer oplever et nutidigt eksempel på det, der fandt sted blandt Alma og hans folk i Mormons Bog:

»Og se, det skete, at de byrder, der blev lagt på Alma og hans brødre, blev gjort lette; ja,

Herren styrkede dem, så de kunne bære deres byrder med lethed, og de underordnede sig gladelig og med tålmodighed hele Herrens vilje« (Mosi 24:15).

Jesu Kristi forsonende kraft

Mit vidnesbyrd om Guds ønske om at velsigne os er blevet stærkere ved at tilbringe tid blandt vores medlemmer i Venezuela. Som det var tilfældet for Alma og hans tilhængere, er de hellige i Venezuela blevet styrket, og deres øgede kapacitet har lettet de byrder, de bærer. Frelseren

De hellige i Venezuela er et lykkeligt folk – de hviler i sig selv, smiler ofte og håber på bedre tider.

som enhver af os bør gå igennem. Vi oplever alle udfordringer og prøvelser i livet. Når vi gør det, bør vi spørge os selv:

- Ser vi hen til Gud efter hjælp til at overkomme disse svære tider?
- Er vi villige til at betale prisen for at blive et bedre menneske og udvikle de fornødne kristuslignende egenskaber for at opleve fremgang?
- Forstår vi, at vi gennem kraften i Frelserens forsoning kan finde styrke og håb?

En måde, hvorpå de forbliver stærke på, er ved at lytte til råd fra profeter og apostle, som disse hellige gjorde, da ældste Quentin L. Cook talte i Caracas i Venezuela i 2013.

opfordrer os til at komme til ham, hvis vi bærer tunge byrder, og han vil give os hvile (se Matt 11:28-30). Disse gode medlemmer er blevet styrket til at bære deres byrder i Herrens styrke.

Som følge af deres prøvelser og som en velsignelse for at sætte sin lid til Frelseren og hans nåde, har de oplevet en forandring af hjertet, og de er hver især blevet »som et barn, underdanig, sagtmødig, ydmyg, tålmodig, fuld af kærlighed, villig til at underordne sig alt det, som Herren finder det tjenligt at pålægge [dem], ligesom et barn underordner sig sin far« (Mosi 3:19).

Samlet set har de gennem deres prøvelser udviklet alle de kristuslignende egenskaber, som Kristi disciple ønsker at opnå.

Det, der er hændt dem, er den samme proces,

Hvordan og hvorfor er Frelseren i stand til at give en sådan forhåbning og kraft? Skriften siger: »Og han skal gå omkring og lide smerter og trængsler og fristelser af enhver art; og dette for at det ord må blive opfyldt, som lyder: Han vil påtage sig sit folks smerter og sygdomme.

Og han vil påtage sig døden, så han kan løse dødens bånd, som binder hans folk; og han vil påtage sig deres skrøbeligheder, så hans indre kan fyldes med barmhjertighed, hvad angår kødet, så han, hvad angår kødet, kan vide, hvorledes han kan bistå sit folk, hvad angår deres skrøbeligheder« (Alma 7:11-12).

Herren kender jer

Ældste David A. Bednar fra De Tolv Apostles Kvorum har sagt: »Frelseren har lidt, ikke blot for

Et åg gør dyr i stand til at trække på samme hammel med kraft, akkurat som Jesu Kristi åg forbinder os til hans forløsende og befordrende kraft.

vores skrøbeligheder, men også for den ulighed, den uretfærdighed, den smerte, den angst og det følelsesmæssige pres, som så ofte rammer os ...

I og jeg kan i et øjeblik svaghed udbryde: »Ingen forstår mig. Ingen ved, hvordan jeg har det.« Der er måske intet menneske, som forstår os. Men Guds Søn kender og forstår os fuldt ud, for han følte og bar vores byrder, før vi selv gjorde det. Og eftersom han har betalt den højeste pris og båret den byrde, har han fuldkommen empati og kan udrække sin barmhjertigheds arme mod os i så mange af livets faser« (»Forsoningen og jordelivets rejse«, *Liahona*, apr. 2012, s. 19).

Derefter citerer ældste Bednar dette skriftsted, der hjælper os til at forstå, at vi hver især takket være Jesu Kristi forsoning kan finde fred:

»Kom til mig, alle I, som slider jer trætte og bærer tunge byrder, og jeg vil give jer hvile.

Tag mit åg på jer, og lær af mig, for jeg er sagtom og ydmyg af hjertet, så skal I finde hvile for jeres sjæle.

For mit åg er godt, og min byrde er let« (Matt 11:28-30).

Jeg vil gerne føje mit vidnesbyrd til ældste Bednars ord. Jeg ved også af personlig erfaring, at vi kan finde styrke og fred i Frelserens kærlige arme. Frelserens forløsende og befordrende kraft er ikke blot kilden til tilgivelse for vores synder, men også en kraftfuld kilde til håb, fred, styrke, trøst, talenter, inspiration og alt, der er nødvendigt, for at vi kommer succesfuldt

igennem vores rejse på jorden. Vi kan virkelig regne med »den hellige Messias' fortjenester og barmhjertighed og nåde« (2 Ne 2:8).

Anvendelse i vores eget liv

Hvordan får vi adgang til denne kilde til styrke? Hvad må vi gøre for at få den hjælp, vi har brug for?

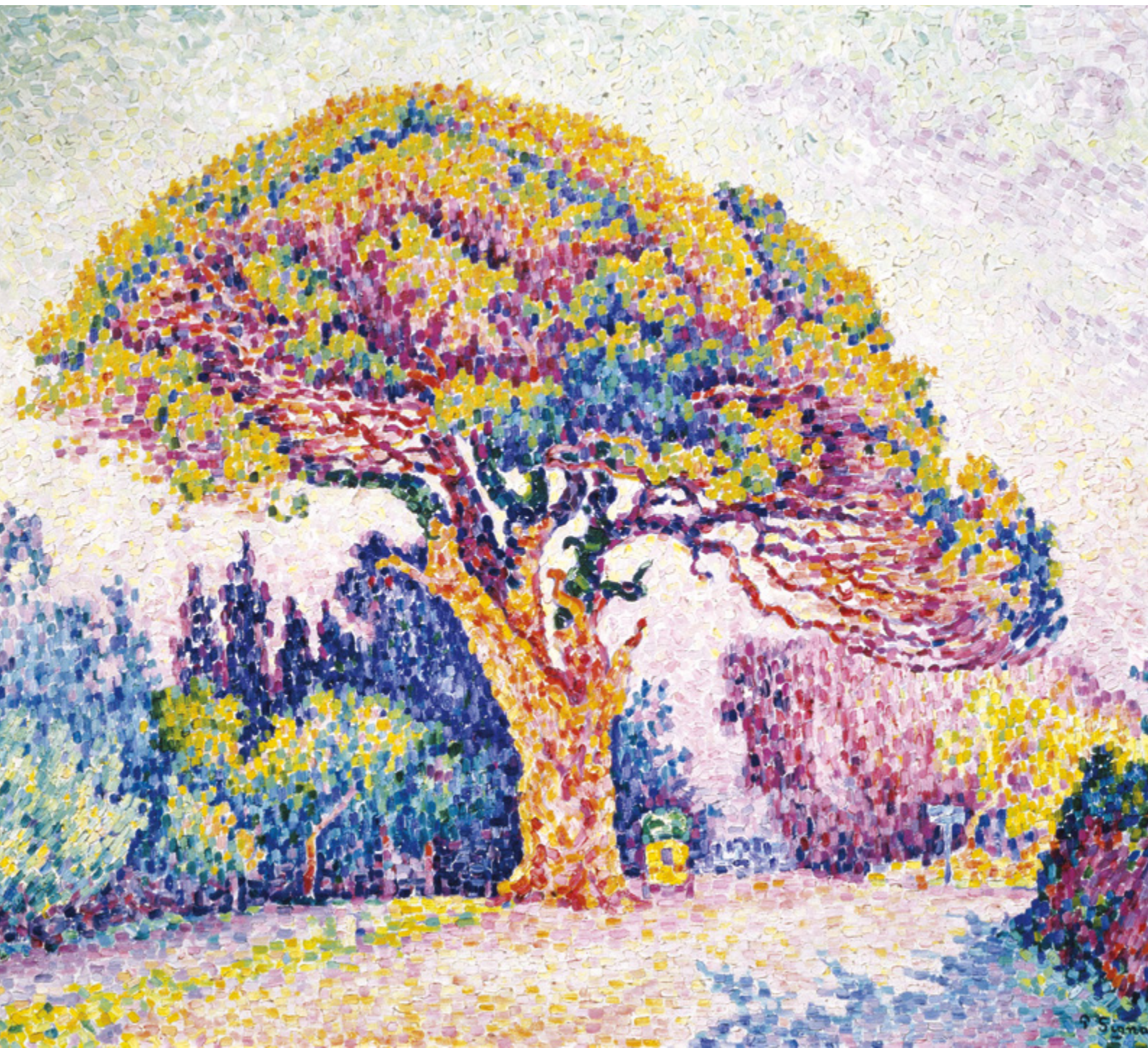
For det første må vi have tro på Jesus Kristus og hans forsoning. Vi er nødt til at forstå, at han og hans Fader er kilderne til fred og kraft. De gør alt muligt.

Dernæst må vi handle og gøre vores bedste med det, vi nu engang går igennem. Vi må måske arbejde på at overvinde en svaghed, søge lindring for sorg eller stræbe efter at udvikle et talent. Selvom vores bedste sommetider virker utilstrækkeligt, vil Herren gennem sin nåde velsigne os med det, vi har brug for, hvis vi virkelig gør vores bedste.

»Når vi får en forståelse af og begynder at anvende forsoningens opbyggende kraft,« har ældste Bednar sagt, »vil vi bede om og søge styrke til at ændre vores omstændigheder, snarere end at bede om, at vores omstændigheder må blive ændret. Vi bliver mennesker, der selv handler, i stedet for at være genstand for handling (se 2 Ne 2:14)« (»Forsoningen og jordelivets rejse«, *Liahona*, s. 16).

Vi bør også huske, at når vi gør vores del, er Herren ved vores side. Vores del af slaget behøver vi ikke at udkæmpe alene. Han vil være med os helt fra begyndelsen til sidste ende. Jeg vidner om, at Esajas' ord er sande: »For jeg er Herren din Gud, der griber din højre hånd og siger til dig: Frygt ikke, jeg hjælper dig« (Es 41:13). Det er sandt for de hellige i Venezuela, og det er sandt for hellige overalt i verden. ■

Huske, at når vi gør vores del, er Herren ved vores side. Vores del af slaget behøver vi ikke at udkæmpe alene.

Ældste Dieter F. Uchtdorf

De Tolv Apostles
Kvorum

Jeres jordiske eventyr

Tro – og Gud vil være med jer. Åbn jeres hjerte for ham – og han vil lede jer på jeres rejse.

Fra et verdensomspændende foredrag for unge voksne, »Jordelivets eventyr«, der blev afholdt af ældste Dieter F. Uchtdorf og søster Harriet Uchtdorf i Konferencecentret den 14. januar 2018.

Det er rigtig godt at være sammen med jer i dag og mærke jeres ånd, jeres styrke og jeres energi. Jeg er meget glad for, at I har haft muligheden for at høre fra søster Uchtdorf. Harriet er virkelig mit livs solstråle. Alle, der kender hende, elsker hende. Hun er den slags person, der får dem omkring sig til at få det bedre og blive gladere. Hun har i hvert fald haft den virkning på mig.

Vi har lige fejret vores 55-års bryllupsdag. Når vi ser på vores to børn og deres ægtefæller, seks børnebørn og deres familie og vores fire oldebørn, er vi forundrede over det store eventyr, vores liv har været.

Tiden med øjeblikkelige svar

Jeg kom til at tænke på noget interessant, da jeg forberedte mig til denne begivenhed. Ja, det er sandt, at årene, hvor jeg var mellem 18 og 30 næsten ikke er synlige i mit bakspejl, men på trods af min nuværende alder så føler jeg mig stadig ung indeni. Faktisk betragter de fleste af os ældre personer os selv som unge, der bare har levet meget længe.

Når I ser på os, den »ældre generation«, bliver I måske overrasket over, hvor meget mere vi har tilfælles med jeres generation, end I forventede. Jeg tror, at forskellene på vor himmelske Faders børn, uanset deres alder, er få i forhold til lighederne. Mange af jer har for eksempel spørgsmål om Gud og om jer selv – store, grundlæggende spørgsmål, der ligner dem, som folk meget ældre end jer har:

»Modtagelse af [himmelske] svar kræver ofte offer, arbejde og tålmodighed,« sagde ældste Uchtdorf, her stående med søster Uchtdorf og unge voksne i Konferencecentret.

»Er der virkelig en Gud? Interesserer han sig for mig?«

»Er jeg på den rette sti?«

»Hvorfor føler jeg mig nogle gange tom, overvældet, overset eller ensom?«

»Hvorfor har Gud ikke grebet ind i mit liv?«

»Hvorfor besvarede han ikke en bøn?«

»Hvorfor lod han mig opleve denne sorg, sygdom eller tragedie?«

Disse spørgsmål kan være svære at besvare.

I denne tid med øjeblikkelige svar – hvor tilsyneladende absolut og utilgængelig viden kun er en Googlesøgning væk – bliver vi nogle gange frustrerede, når svar på vores mest personlige, vigtige og presserende spørgsmål lader vente på sig. Vi løfter vores hjerte mod himlen, og det lader til, at alt, vi får, er en frustrerende og roterende »ventemarkør«.

Vi kan ikke lide at vente.

Når vi skal vente mere end nogle få sekunder på, at en søgemaskine reagerer, tror vi måske, at forbindelsen er gået ned eller er i stykker. I frustration opgiver vi måske søgningen. Men når det kommer til evige spørgsmål, sjælens anliggender, så må vi være tålmodige.

Ikke alle svar har samme værdi. Svar, der kommer fra verdslig visdom eller populære meninger, er nemme at finde, men de mister hurtigt deres værdi, når der kommer nye teorier eller trends frem. Himmelske svar – evige svar – er uvurderlige. Modtagelse af disse svar kræver ofte offer, arbejde og tålmodighed.

Disse svar er værd at vente på.

Mit mål er at give mit sikre vidnesbyrd om, at jeres himmelske Fader kender jer, han hører jer, og han vil aldrig forlade jer. Når I vender jeres hjerte mod Herren og stræber efter at følge ham, vil han gribe ind i jeres liv og lede jeres vej, mens I rejser gennem jordelivets store og spændende eventyr.

Forbind prikkerne

En af de største opfindere i vores tid, Steve Jobs fra Apple, sagde: »Du kan ikke forbinde prikkerne ved at se fremad, du kan kun forbinde

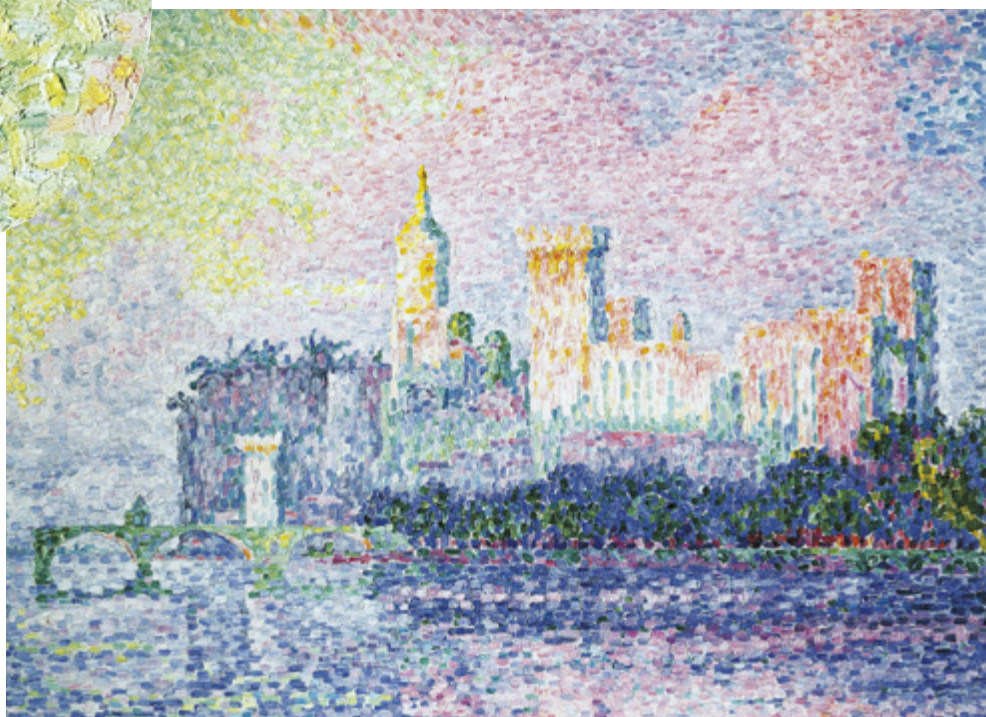
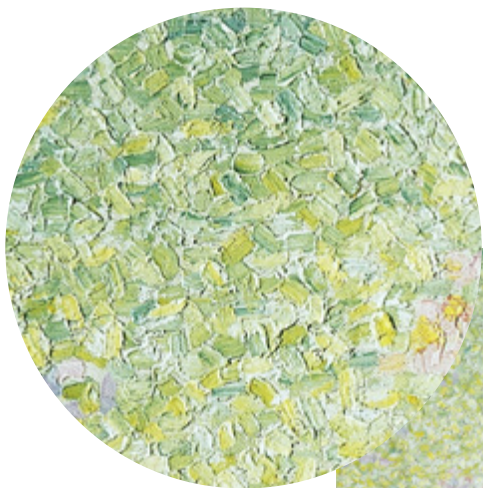
*Når vi ser på vores liv i
rammerne fra Jesu Kristi
evangelium, kan vi
begynde at se, hvordan de
forskellige prikker i vores
liv hænger sammen.*

dem ved at se bagud. Så du må stole på, at prikkerne vil blive forbundet på en eller anden måde i din fremtid.«¹

Hvad mente han med det? Sidst i det 19. århundrede begyndte kunstnere som Georges Seurat og Paul Signac at male i en ny stil, der senere blev kendt som neoimpressionisme. Deres teknik bestod i at sætte små pletter af farver på lærredet. Tæt på virkede prikkerne usammenhængende og tilfældige. Men når man ser på hele maleriet på en gang, kan man se, hvordan pletterne bliver til farver, og hvordan farverne danner former, der afslører et smukt mønster. Det, der tidligere virkede vilkårligt og tilmed forvirrende, begynder at give mening.

Til tider er vores liv som et neoimpressionistisk kunstværk. Farveprikkerne, der udgør øjeblikkene og begivenhederne i vore dage, kan til tider forekomme usammenhængende og kaotiske. Vi kan ikke se nogen sammenhæng i dem. Vi kan ikke forestille os, at de overhovedet tjener noget formål.

Men når vi træder et skridt tilbage og har et evigt perspektiv, når vi ser på vores liv i lyset af Jesu Kristi evangelium, kan vi begynde at se, hvordan de forskellige prikker i vores liv er forbundne. Vi er måske ikke altid i stand til at se hele billedet lige nu, men med tålmodighed kan vi se nok til at stole på, at det er et smukt, stort billede. Når vi stræber efter at stole på Gud og følge hans Søn, Jesus Kristus, vil vi en dag se det færdige produkt, og vi vil vide, at Guds egen hånd ledte og vejledte vores trin.

I må spørge jer selv: »Kan jeg mønstre nok tro til at tro på Gud? Er jeg villig til at stole på, at han elsker mig og ønsker at lede min vej?»

Vi vil vide, at Mesteren hele tiden havde en plan for de tilfældige prikker. Vi vil se, at han har styrket vores talenter, forberedt muligheder og præsenteret os for muligheder, der er mere storslåede, end vi nogensinde kunne have forestillet os eller opnået selv. Jeg har helt sikkert set dette i mit liv.

Mit jordiske eventyr

Da jeg var meget ung, blev min familie to gange tvunget til at flygte fra vores hjem og forlade alting. Ved begge lejligheder stod det klart, at folk de nye steder opfattede os som »mindre værd« end dem. Blandt børnene på

min egen alder gjorde min accent mig til en outsider, og den var en rig kilde til hån og latterliggørelse for dem.

Traumet og stressen ved vores flytninger fik mig til at komme bagud i mine studier, og jeg mistede et helt skoleår. I Østtyskland havde jeg studeret russisk som mit andet sprog. Det var svært, men jeg klarede mig. Nu blev det krævet i Vesttyskland, at jeg skulle lære engelsk.

Det syntes umuligt for mig! Jeg troede helt enkelt ikke, at min mund var lavet til det engelske sprog.

I mine teenageår var jeg vild med den mest fantastiske pige med smukke store brune øjne. Desværre virkede hun ikke den mindste smule interesseret i mig.

Så der var jeg, en temmelig ubetydelig og kæmpende ung mand, der levede i efterkrigstidens Tyskland, og som ikke lod til at have megen chance for at få succes overhovedet.

Men jeg havde et par ting, der fungerede for mig. Jeg vidste, at min familie elskede mig. I skolen og kirken var der lærere, der opfordrede mig til altid at sætte mig høje mål. Jeg kan stadig huske, da en ung amerikansk missionær underviste om dette princip fra skriften: »Er Gud med [jer], hvem kan da være imod [jer]?«²

Der var noget ved dette, der ramte mig med stor kraft. »Hvis det er tilfældet,« tænkte jeg, »hvorfor skulle jeg så frygte?«

Så jeg troede. Og jeg stolede på Gud.

For en tid deltog jeg i et praktikprogram. En af mine lærere udfordrede mig til at stræbe højere og gå på aftenskole og studere til maskiningeniør. Det krævede en hel del ekstra arbejde, men det førte til, at jeg opdagede min store passion for luftfart! Det kom som et chok, da jeg fandt ud af, at for at blive pilot skulle jeg kunne engelsk. Men jeg ville gerne være pilot, og på en eller anden mirakuløs måde syntes

min mund at ændre sig, og engelsk var ikke længere et så umuligt sprog.

Med en ny motivation, et frisk forsæt om at arbejde hårdt og med tillid til vor himmelske Fader tog jeg små skridt, der hjalp mig til at opbygge selvilliden til, at jeg kunne gøre det. Selvfølgelig betød det ikke, at alt forløb glat.

Da jeg var 19, rejste jeg til San Antonio i Texas i USA for at begynde på min pilotuddannelse i det amerikanske flyvevåben. På flyet sad jeg ved siden af en mand, der talte med Texas-accent. Jeg indså med rædsel, at det engelsk, som jeg havde arbejdet så hårdt på at lære, ikke var det samme engelsk, som han talte!

På pilotuddannelsen var det også svært. Det var et enormt konkurrencepræget program, hvor alle kappedes om den øverste plads ved afslutningen. Jeg vidste med det samme, at jeg havde en ulempe, fordi de fleste af mine klassekammerater havde engelsk som modersmål.

Mine flyinstruktører advarede mig om en anden potentiel ulempe – jeg tilbragte megen tid i kirken. De lokale medlemmer bød mig velkommen i deres gren og i deres hjem, og vi byggede endda en kirkebygning i Big Spring i Texas sammen. Mine instruktører var bekymrede for, at

sådanne aktiviteter ville forringe min chance for at få en høj score. Det mente jeg ikke. Så jeg stolede på Gud og gjorde det bedste, jeg kunne.

Til sidst lærte jeg engelsk, selvom jeg stadig arbejder på det. Jeg afsluttede min pilotuddannelse, og jeg afsluttede som den bedste i min klasse. Jeg blev jagerpilot og senere luftkaptajn. Og den smukke brunøjede drømmepige blev min hustru.

Gør små ting perfekt

Er der en lektie i dette? Jeg tror, at der er adskillige!

En kan være: Bliv ikke overvældet af livets mange store, svære opgaver. Hvis I forpligter jer til at gøre de »lette« ting – de »små« ting, som Gud beder jer om – og I udfører dem så perfekt, som I kan, så vil store ting følge.

Nogle af disse små og lette ting, som I kan gøre til fuldkommenhed, er skriftstudium, efterlevelse af visdomsordet, gå i kirke, bede med oprigtig hensigt og betale tiende og offerydelser.

Gør disse ting, selv når I ikke ønsker det. Disse »ofre« kan synes små, men de er vigtige, for »offer og lydighed palmen [os] bringer«. ³

På en måde er jeres små og enkle ofre dagliglivets prikker, der udgør jeres livs mesterværk. I kan måske ikke se, hvordan prikkerne er forbundet nu, og det har I ikke brug for endnu. Hav blot tro nok til det øjeblik, som I nu lever i. Stol på Gud og »af det, som er småt, [kommer] det, som er stort«. ⁴

Stol på Gud

Nu tænker I måske: »Ja, ældste Uchtdorf, det er meget godt for dig. Men du er apostel. Jeg er blot et almindeligt medlem af Kirken. Mine bønner bliver ikke besvaret. Mit liv bliver ikke vejledt. Hvis der findes en plan for mit liv, er det genbrugsbutikkens udgave. En aflagt plan. En klap-på-skulderen-bare-vær-tilfreds-med-det-du-har-plan.«

Mine kære venner, I er børn af den levende Gud, universets Gud. Han elsker jer, han ønsker, at I opnår succes. Han har forberedt en plan for jeres succes. Husk på, hvad Steve Jobs sagde: »Du kan ikke forbinde prikkerne ved at se fremad, du kan kun forbinde dem ved at se bagud.«

Da jeg var på jeres alder, havde jeg ingen idé om, hvor mit liv ville føre mig hen. Jeg så helt sikkert ikke nogen prikker, der blev forbundet foran mig.

Men jeg stolede på Gud. Jeg lyttede til en kærlig families og vise venners råd og tog små skridt af tro i tillid til, at hvis jeg gjorde mit bedste i det øjeblik, ville Gud sørge for det store billede.

Det gjorde han.

Han kendte enden fra begyndelsen, da jeg ikke gjorde det.

Jeg kunne ikke se fremtiden, men han kunne.

Selv i de svære tider, når jeg troede, jeg var forladt, var han med mig – det kan jeg se nu.

I Ordsprogenes Bog finder vi dette store løfte: »Stol på Herren af hele dit hjerte, og støt dig ikke til din egen indsigt.

Hav ham i tankerne på alle dine veje, så vil han jævne dine stier.«⁵

Jeg tror ikke, at der er et spørgsmålstejn i slutningen af det vers. Nej, jeg synes, at der burde være et udråbstegn!

Så I kan spørge jer selv: »Kan jeg mønstre nok tro til at tro på Gud?

Er jeg villig til at stole på, at han elsker mig og ønsker at lede min vej?«

I klarer jer måske ret godt på jeres egen måde i mange henseender. Men jeg anmoder jer indtrængende om at tro, at jeres liv vil blive uendeligt meget bedre, hvis I stoler på Gud til at lede jer. Han kender til ting, som I umuligt kan vide, og han har en fremtid beredt for jer, som I umuligt kan forestille jer. Den store apostel Paulus vidnede: »Hvad intet øje har set og intet øre hørt, og hvad der ikke er opstået i noget menneskes hjerte, det, som Gud har beredt for dem, der elsker ham.«⁶

Ønsker I, at jeres himmelske Fader leder jer, velsigner jer og styrker jer?

Så tro.

Elsk ham.

Søg ham af hele jeres hjerte.

Vandr på hans stier – hvilket vil sige at holde buddene, ære jeres pagter, følge profeternes lærdomme og give agt på Åndens tilskyndelser.

Gør dette og Gud vil »lade jer blive tusind gange så mange og velsigne jer, som han har lovet jer.«⁷

Jeg ved, at for nogle synes dette nemt at sige og svært at gøre. Man behøver ikke at gå langt ind i nutidens kultur for at høre modstridende røster, der søger at hindre eller endda latterliggøre tro på Gud og især vores religion.

Sådanne røster bliver forstærket i vore dage ved fremskridt uden fortilfælde indenfor kommunikation. Det er jeres udfordring, men det er også jeres privilegium.

Jeg er sikker på, at I vil finde måder til at håndtere det på Herrens måde! Det er en del af jordelivets eventyr. Hvordan I gør det vil i høj grad påvirke jeres fremtid og den rolle, I spiller i Guds værk her på jorden.

Ikke desto mindre, så er det, som I oplever i livet, ikke helt så ualmindeligt. I er ikke den eneste generation, hvis tro på Gud er blevet udfordret og latterliggjort. Faktisk, synes det at være en del af livets prøve for alle Guds børn.

»Var I af verden,« sagde Jesus til sine disciple, »ville verden elske jer som sit eget; nu er I ikke af verden, men jeg har udvalgt jer af verden, derfor hader verden jer.«⁸

I kan ligeså godt se i øjnene, at når I først har forpligtet jer til at følge Frelseren, så vil beboerne i den store og rummelige bygning misbillige det – ganske højlydt, nogle gange.⁹ De vil måske endda forsøge at mobbe jer og gøre jer til skamme.

Men husk på, at I ikke står til ansvar over for dem. I står til ansvar over for Gud. En dag vil I stå foran ham og gøre rede for jeres liv.

Han vil spørge jer, hvad I gjorde for at overvinde verdens fristelser og følge retfærdighedens sti. Han vil spørge jer, om I fulgte Frelseren, om I elskede jeres næste, om I oprigtigt prøvede at blive på disciplens vej.

Husk, vi kan ikke stå med et ben i hver lejr. Vi kan ikke modtage disciplens ufattelige

velsignelser, mens vi på samme tid har vores medlemsoptegnelser i Babylons Første Menighed. Kære venner, tiden er nu inde til at forpligte sig til Kristus og følge hans sti.

En dag vil alle Guds børn vide, hvad der er rigtigt – deriblandt dem, der nu håner sandheden. De vil bøje deres knæ og erkende, at Jesus er Kristus, Forløseren, verdens Frelser.¹⁰ De vil vide, at han døde for dem.

På den dag vil det stå klart, at han er den eneste røst, der nogensinde virkelig betød noget.

I vil med sikkerhed vide, hvor velsignede I er, fordi I bevarede troen, holdt Guds bud, tjente jeres medmennesker og opbyggede Guds rige her på jorden. Mine elskede venner, tro, og Gud vil være med jer. Vend jeres hjerte til ham, og han vil vejlede jer på jeres rejse igennem livets store og spændende eventyr.

»Det er mig lige meget«

Når vi nu taler om at lade Gud lede vores liv, så vil jeg gerne tydeliggøre en ting. I bryder jer måske ikke om det, som jeg nu vil fortælle jer. Når I spørger Gud om, hvad I skal gøre med beslutninger i jeres liv – selv nogle vigtige beslutninger – giver han jer måske ikke straks et klart svar. Sandheden er, at nogle gange er det lige meget, hvad I beslutter jer til, så længe I holder jer inden for evangeliets grundlæggende pagter og principper.

I mange tilfælde er de beslutninger, I træffer, måske ikke så vigtige som det, I gør, efter I har truffet valget.

Et par kan for eksempel vælge at blive gift, selvom nogle i deres egen familie ikke anser dem for at være det perfekte match. Men jeg har store forhåbninger for et sådant par, hvis de, efter beslutningen er truffet, forbliver fuldstændigt tro mod hinanden og mod Herren med hele deres hjerte og sind. Ved at behandle hinanden med kærlighed og venlighed og fokusere på hinandens følelsesmæssige, åndelige og time-lige behov, ved at gøre de »små« ting hele tiden bliver de det perfekte match.

I modsætning til det er der par, der tror, at de valgte den »perfekte« person og derefter formoder, at alt det hårde arbejde er ovre. Hvis de holder op med at gøre kur til hinanden, holder op med at tale sammen på tomandshånd og glider ind i egoisme og et selvcentreret liv – går det par på en vej, der fører til sorg og fortrydelse.

De samme principper gælder for valg af arbejde. Jeg har store forhåbninger for dem, der vælger et mindre prestigefyldt arbejde, men gør deres bedste og finder ud af, hvordan de kan gøre deres arbejde interessant og udfordrende.

Jeg har færre forhåbninger for dem, der vælger et arbejde, der lyder imponerende, men et eller andet sted på vejen mister den indre ild, der er nødvendig for, at de får succes. Faktisk vil en god tilpasningsevne til ændringer på arbejdspladsen være en af de vigtigste egenskaber, jeres generation må udvikle for at klare fremtiden.

Så hvordan ønsker Herren, at I går til store beslutninger?

Hans vejledning til Oliver Cowdery og Joseph Smith har hjulpet mig. Herren sagde til dem: »Du må gennemtænke det i dit sind; dernæst må du spørge mig, om det er rigtigt.«¹¹

Vor himmelske Fader har givet jer en hjerne og et hjerte. Hvis I stoler på ham, vil han hjælpe jer til at bruge begge dele på en god måde, når I træffer beslutninger.

I forbindelse med mange beslutninger har I mere end en god mulighed at vælge imellem. Da det skete for Joseph og hans ledsagere, søgte de Herrens vejledning, og han brugte en interessant vending: »Det er mig lige meget.«¹²

Men Herren tilføjede med det samme: »Vær blot trofaste.«¹³

Jeres opgave er at træffe de bedste beslutninger, I kan, ud fra de oplysninger, I har, og med udgangspunkt i evangeliets værdier og principper. Stræb derefter af al jeres styrke efter at få succes med de ting, som I kaster jer ud i – og vær trofaste.

Gør det, og prikkerne vil blive forbundet.

Måske er det skuffende at høre, at Gud ikke nødvendigvis giver jer en detaljeret rejseplan for livets rejse. Men ønsker I virkelig vejledning i hver eneste detalje? Vil I virkelig gerne have, at nogle giver jer snydekoderne til livet, før I har mulighed for selv at finde ud af tingene? Ville der så være noget eventyr i det?

Mine kære venner, I kommer kun gennem jordelivets eventyr en gang. Ville en individuelt tilpasset trin for trin-vejledning med spoilers og svar på alle livets store spørgsmål ikke berøve jer den gode følelse af selv at have opnået noget og jeres øgede tillid til Herren og til jer selv?¹⁴

Eftersom Gud har givet jer handlefrihed, kan I vælge at gå i mange retninger og stadig leve et meget tilfredsstillende liv. Slutningen på jeres livs eventyr vælger I selv, det er op til jer at skrive historien. I har bud, I har pagter, I har inspirerede profetiske råd, og I har Helligåndsgaven. Det er mere end tilstrækkeligt til at lede jer til lykke på jorden og evig glæde. Og bliv desuden ikke mismodige, hvis I har truffet nogle beslutninger, der end ikke var i nærheden af at være fuldkomne. Det er sådan, at I lærer. Det er en del af eventyret!

Ingen eventyr går nogensinde glat fra begyndelsen til slutningen, men hvis I er trofaste, kan I være forvisset om en lykkelig slutning. Tænk på eksemplet med Josef fra Egypten. På mange måder var hans liv en katastrofe. Han blev solgt som slave af sine brødre. Han blev smidt i fængsel for en forbrydelse, han ikke begik. Trods alle de forfærdelige omstændigheder, han blev tvunget ind i, bevarede han sin tro. Han stolede på Gud. Han fik det bedste ud af det. År efter år – selv da det syntes som om, at han var blevet overset og forladt – troede han. Josef vendte altid sit hjerte mod Gud. Og Gud viste, at han er i stand til at vende det negative til noget positivt.¹⁵

I dag, 4.000 år senere, finder vi stadig inspiration i Josefs historie.

Jeres eventyr er måske ikke helt så dramatisk, men I vil opleve op- og nedture. Så husk Josefs eksempel. Forbliv trofast. Tro. Vær ærlig. Bliv ikke bitter. Vær ikke en bølle. Elsk Gud. Elsk jeres medmennesker. Stol på Herren, selv når det ser sort ud.

I ser det måske ikke førend meget senere, men I vil se tilbage og vide, at Herren virkelig vejledte og ledte jeres vej.

Og prikkerne blev forbundet.

Fem ting at huske på

Må jeg indtil videre bede jer om at huske fem ting?

For det første, så vid, at Guds svar på jeres mest fundamentale spørgsmål måske kan tage lidt tid og måske komme på måder, som I ikke forventede. Guds svar har evig værdi. De er ventetiden værd.

For det andet, så hav en smule tro. Vend jeres hjerte mod Gud. Tro på, at I er vigtige for Gud, og stol på, at han vil få mere ud af jer, end I nogensinde selv kan gøre. Lær af ham. Elsk ham. Tro på ham. Tal med ham regelmæssigt, intenst. Lyt efter hans røst.

For det tredje, gå så godt, I kan, på disciplens vej. Bliv ikke overvældet. Gør blot de små ting så fuldkomment, som I kan, og så falder de store ting på plads.

For det fjerde, lad ikke nedtrykkende stemmer forhindre jer på jeres tros rejse. Husk, at I ikke står til ansvar over for jeres kritikere. I står til ansvar over for jeres himmelske Fader. Hans værdier tæller.

For det femte, træf de bedste beslutninger, I kan, ved at følge de tilskyndelser, der kommer til jeres hjerte og sind. Gør jeres bedste for at gennemføre. Hav tro, og Gud vil indvie jeres ærlige indsats til jeres evige belønning.¹⁶

Gør det, og i enden vil alt være godt.

Når I søger jeres Frelser, vil jeres selvtillid vokse.¹⁷ Og når I vandrer trofast og åbner jeres hjerte for Kristi lys, vil jeres kærlighed til Gud modnes, og jeres evne til at elske jeres næste vil blive forædlet.

Og alt dette vil bringe jer lykke og glæde.

Det vil bringe jer fred.

En dag vil det bringe jer evig herlighed.

Den skønne dag vil I se tilbage på dette højt skattede og spændende eventyr på jorden, og I vil forstå. I vil se, at

prikkerne virkelig spillede sammen i et smukt mønster, mere uovertruffent, end I nogensinde kunne forestille jer.

Med usigelig taknemmelighed vil I se, at Gud selv i sin rige kærlighed, nåde og barmhjertighed altid var til stede og vågede over jer, velsignede jer og vejledte jeres skridt, mens I vandrede hen mod ham. ■

NOTER

1. Steve Jobs, tale holdt på Stanford University den 12. juni 2005.
2. Rom 8:31.
3. »Priser profeten«, *Salmer og sange*, nr. 17.
4. L&P 64:33.
5. Ordsp 3:5-6.
6. 1 Kor 2:9.
7. 5 Mos 1:11.
8. Joh 15:19.
9. Se 1 Ne 8:26-28.
10. Se Rom 14:10-12; Fil 2:10.
11. L&P 9:8.
12. L&P 60:5; 62:5; 80:3.
13. L&P 62:5.
14. Se L&P 121:45.
15. Se 1 Mos 37, 39-46.
16. Se 2 Ne 32:9.
17. Se 2 Ne 32:9.

Fra Søndagsskolens
hovedpræsidentskab

Lær en ny måde at lære på

Overvej disse fem vejledende principper til læring af og undervisning i evangeliet, efterhånden som vi bevæger os fremad.

Det er to måneder siden, at vi begyndte at bruge *Kom og følg mig* til Primary, Søndagsskolen og hjemme. Hvad er jeres første indtryk? Hvordan har disse materialer hjulpet jer og jeres familie? Tænk over jeres svar på disse spørgsmål, mens I læser følgende principper, der kan være en hjælp til, at vi bruger disse nye materialer med succes. Vi vil drøfte, hvordan disse fem principper kan anvendes af både elever og lærere.

PRINCIP 1:

Den nye læseplan har til hensigt at højne indlæring i hjemmet.

Til eleven:

Der er 168 timer på en uge, og det er kun nogle få af de timer, vi bruger i kirken. Så selvom I måske lærer meget i jeres klasser i kirken, vil I også ønske at stræbe efter at lære og efterleve evangeliet i ugens løb. Tænk på åndelig læring som en øvelse: I vil se større fremgang, hvis I øver jer flere gange om ugen frem for bare en dag om ugen. Og i den udstrækning, I studerer skrifterne derhjemme, vil I blive fyldt med indsigt og åndelig forståelse, der vil være til velsignelse for jer og andre, når I fortæller om det, I lærer.

Til læreren:

Det er ikke sikkert, det er nok at give en god lektion hver søndag. Et af målene for en lærer bør være at opfordre til personligt og familiemæssigt studium af skrifterne. Hvilke erfaringer gjorde klassemedlemmerne sig ved at studere skrifterne i denne uge? Hvilken indsigt kan de dele? Det kan måske være en hjælp at betragte jeres rolle som en kordirigents, der underviser i at synge og får alle stemmerne frem i skøn samklang. I kan give en lektion, lede en diskussion og lægge alt, I ved, frem, men I får ikke skabt inspirerende musik, hvis klassemedlemmerne ikke selv bidrager med deres indsigt og inspiration.

PRINCIP 2:

Herren ønsker, at vi lærer og udvikler os i vores forståelse af læresætningerne.

Til eleven:

Når I studerer skrifterne, kan I finde evangeliske sandheder – læresætninger – der gør, at I lærer Gud bedre at kende og I får en større forståelse, der hjælper jer, når I møder udfordringer. I vil også opdage, at nogle evangeliske sandheder fremgår direkte af teksten, hvor andre er indirekte. Tænk på jeres søgen efter sandhed som en skattejagt. I er måske nødt til at grave lidt for at finde sandheden, men i sidste ende vil I finde »den ædleste skat ... hvilken engle og folk kunne nå.«¹

Til læreren:

Lærere er mere end formidlere og mødeledere; de har en pligt til at undervise i læresætningerne – til at vidne, vejlede og inspirere. Når I forbereder jer på at undervise ved at studere, granske og bede, vil I være beredt til at hjælpe dem, I underviser, til en større forståelse og til at handle på inspireret lære. Hav tillid til jeres rolle som lærer i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Med en samordnet indsats kan I undervise som Frelseren.

PRINCIP 3:

Personlig åbenbaring er afgørende for evangelisk indlæring og for at undervise i Kirken.

Til eleven:

Præsident Russell M. Nelson har for nylig opfordret Kirkens medlemmer til »at øge [deres] åndelige evne til at modtage åbenbaring.«² Når I studerer Guds ord, viser I ham, at I ønsker at modtage åbenbaring. Personlig åbenbaring kommer ofte, når I studerer den åbenbaring, som Herren allerede har givet sine profeter. Med en lille omformulering af den niende trosartikel – når I studerer alt, »Gud har åbenbaret,« forbereder I jer på at modtage »alt, hvad han nu åbenbarer«, og alt det, »han endnu vil åbenbare.«

Når I modtager åbenbaring, så gør det til en vane at skrive jeres indtryk ned og følge op på dem. Det viser ikke alene Herren, at I sætter pris på de ting, han lærer jer, men skal vi ændres af det, vi lærer, må vi tage det til os.³

Til læreren:

Åbenbaring om, hvad du skal undervise klassen om, kan komme på mange måder. Den kan komme ved, at I selv studerer skrifterne. Den kan også komme ved, at I søger i *Kom og følg mig*-materialerne til hjemmet eller klasser i Kirken. Når inspirationen kommer, så skriv den ned og handl på de tilskyndelser, I modtager.

Selvom I har lagt planer for, hvad I skal gøre i klassen, så vær ikke bange for at handle på inspiration i klassen for at imødekomme elevernes behov.

PRINCIP 4:

De nye materialer er hjælpemidler, ikke kilden.

Til eleven:

Guds ord er kilden til åndelig kundskab og styrke. *Kom og følg mig – for enkeltpersoner og familier* er tænkt som en ressource til støtte for personligt og familiemæssigt studium af skrifterne. Brug den som en vejledning eller hjælp, når I studerer Det Nye Testamente. Er I forældre, kan I bruge den til at planlægge en inspirerende familieaften og støtte jeres familie til at studere skrifterne sammen. Enlige voksne kan som gruppe samles og bruge den til et fælles studium af skriften. Brug den som en ressource på enhver måde, der hjælper jer og jeres familie til at trække på den kraft, der ligger i at lære og handle på Guds ord.

Til læreren:

Husk, at medlemmerne af jeres klasse har stærke oplevelser ved at studere derhjemme. Afsæt tid i hver klasse til at finde ud, hvad de lærer. Materialet *Kom og følg mig* til Søndagsskolen og Primary rummer forslag til aktiviteter, der kan hjælpe jer til at skabe engagerende læringsoplevelser for dem, I underviser. Men føl jer ikke bundet af det, der står på siderne. Tilpas eller lav de aktiviteter, som I føler, der vil bygge på den tro, forståelse og de vidnesbyrd, klassemedlemmerne har. Hvis nogle elever ikke ønsker at sige så meget, er det i orden. Hjælp dem til at vide, at deres tro også kommer til udtryk ved, at de er der og ønsker at høre Guds ord.

PRINCIP 5:

Vi kan blive bedre i vores indsats for at drage omsorg for andre.

Til eleven:

Jeres bestræbelser for at drage omsorg for andre kan blive velsignet gennem det, I lærer i skrifterne. I finder måske noget i jeres studium, I kan fortælle andre om. Især i Det Nye Testamente vil I finde eksempler på, hvordan Frelseren og andre drog omsorg på stærk vis. Herrens opfordring »Kom så og følg mig« (Luk 18:22) handler om, hvad I vil gøre, efter I har studeret – hvordan I vil omsætte de ting, I lærer og føler, i praksis. Så når I i år studerer Jesu Kristi liv, så se efter, hvordan han gennem sit liv lærer jer, hvordan man drager omsorg for andre, og hvordan jeres omsorg kan være til velsignelse for dem omkring jer.

Til læreren:

En lærer er ansvarlig for at tjene, og ikke blot dem, der kommer i klassen, men også dem, der ikke deltager. Vær som lærer opmærksom på, hvem der er i klassen, og hvem der ikke er. I drager omsorg for medlemmerne udenfor klassesiden ved at besøge dem, ringe til dem eller sende dem en besked og opmuntre dem til at deltage i at lære om evangeliet derhjemme og i kirken. Jeres indflydelse er større, end I ved, og jeres kærlighed og omtanke for andre vil gøre hele forskellen.

Når vi forbliver fokuserede på det styrende princip bag den nye læseplan *Kom og følg mig*, vil vi opleve større succes med at gøre den til en del af vores liv og tillade, at den ændrer vores liv på den måde, som Gud har til hensigt. ■

NOTER

1. »O sig, hvad er sandhed?«, *Salmer og sange*, nr. 180.
2. Russell M. Nelson, »Åbenbaring for Kirken, åbenbaring for vores liv«, *Liahona*, maj 2018, s. 96.
3. Se Richard G. Scott, »At opnå åndelig vejledning«, *Liahona*, nov. 2009, s. 6-9.

I kan finde læseplanen og relevante materialer på comefollowme.lds.org.

Det handler ikke om stolene

Ingen var i kirken, da jeg som Unge Pigers præsident ankom for at sætte stole op i aktivitetssalen aftenen inden en aktivitet for Unge Piger. Jeg var gravid i syvende måned, og jeg var nødt til at sætte alle stolene op alene. Men snart efter ankom min sekretær og en rådgiver og hjalp mig med at blive færdig. Så begyndte vi at sætte pynt op.

Så var det, at en dame stak hovedet ind. »Undskyld,« sagde hun, »men Hjælpeforeningen har reserveret denne sal til vores yoga-klasse i aften.«

Vi spurgte, om der ikke var et andet lokale, de kunne bruge, men de andre lokaler var optaget. Så gjorde vi det eneste, vi kunne, vi tog stolene væk igen. Da jeg tog hjem den aften, var jeg træt, og jeg vidste, at jeg ville være nødt til at sætte stole op igen om morgenen.

Sommetider er livet sådan. Med en nyfødt og fire små børn er jeg i gang

hele dagen, og jeg vågner op og skal gøre det samme igen næste dag. Der er altid små maver, der skal have mad, og stakke af tøj, legetøj og opvask – jeg sætter stole op og sætter dem væk igen. Det er mit liv.

Men handler det om stolene? Da jeg satte stolene væk efter den aktivitet for Unge Piger, kunne jeg ikke lade være med at smile, når jeg tænkte på de sjove og skønne piger, som jeg var kommet til at holde meget af. Jeg var taknemmelig for den tid, vi havde haft sammen.

Det er det samme derhjemme. Det handler ikke om peanutbutter-pletter på sofaen eller sokker, der aldrig passer sammen. Det handler om min lille familie, der får mit hjerte til at svulme af glæde.

Herren har sagt: »Bliv derfor ikke trætte af at gøre godt, for I lægger

grundvolden til et stort værk. Og af det, som er småt, udspringer det, som er stort« (L&P 64:33).

De små ting er kommet til at betyde så meget for mig: Knus, hjemmelavede sange, tegninger, turen til postkassen og tilbage og brændt brød, der blev lavet specielt til mig.

Vi gør måske mange dagligdags ting dag efter dag, som at sætte stole op og sætte dem væk igen. Men det handler ikke om stolene – det handler om de mennesker, vi elsker, og som sidder på dem. Det handler ikke om den forhåndenværende opgave – det handler om de mennesker, vi tjener. Når jeg tænker på dem og hvor meget jeg elsker dem, takker jeg Herren for livets skønhed og for morgendagen, hvor jeg igen gladeligt står op og sætter stole op. ■

Janessa Orgill fra Iowa i USA

Vi gør måske mange dagligdags ting dag efter dag, som at sætte stole op og sætte dem væk igen. Men handler det om stolene?

Tror du, at du vil se din bror igen?

Det var sent om aftenen, og jeg var den eneste kassemedarbejder, der havde vagt, og der var ikke en sjæl i hele supermarkedet. Da jeg begyndte at tørre kassen af, begyndte jeg at nynne.

Min nynnen blev snart til sang. Jeg begyndte at synge »Kom, kom, Guds folk« (*Salmer og sange*, nr. 16). Jeg synger almindeligvis ikke salmer for sjov, men jeg skrælede løs, indtil synet af en mand stoppede mig.

En ældre mand kom nærmere.

»Jeg kender den sang,« sagde han.

»Hvor kender du den fra?«

»Det er en salme, vi synger i min kirke,« sagde jeg.

»Er du mormon?«

Det svarede jeg, at jeg var.

Han fortalte mig, at hans hustru havde været sidste dages hellig, og at hun var død i 2011 på grund af kræft. Han fortalte, at de havde sunget »Kom, kom, Guds folk« ved hendes begravelse. Jeg kondolerede og fortalte ham, at min storebror var død i 2011, da han tjente som missionær i Chile. Vi sang også den sang ved hans begravelse. Ånden rørte vores hjerte, mens vi undrede os over denne »tilfældighed.«

»Tror du så, at du vil se din bror igen?« spurgte han.

Jeg havde stillet mig selv det samme spørgsmål utallige gange. I månederne efter min brors død kæmpede jeg med

tvivl. Til sidst havde vor himmelske Fader velsignet mig med en sødmefuld vished om, at familier er evige. Jeg havde stadig spørgsmål, men jeg så manden lige i øjnene og erklærede: »Ja, jeg gør!«

»Du har en stor tro,« sagde manden. »Min hustru plejede at sige, at vi bør have »et fuldkommen klart håb«. Jeg samstemte og citerede resten af 2 Nefi 31:20 om, at vi bør elske Gud og alle mennesker, trænge os frem, tage for os af Kristi ord og holde ud til enden.

»Det er det,« sagde manden med tårer i øjnene. »Det er det, hun plejede at sige! Hvordan vidste du det?«

Jeg fortalte ham om Mormons Bog. Han spurgte, hvordan han fik sådan en. Jeg fortalte ham, at den kunne han få på nettet. Manden tog min hånd, takkede mig personligt og gik.

At have tro vil sige, at vi stoler på Gud, selv når vi ikke kender alle svarene. Jeg er taknemmelig for, at jeg kunne stole på min tro på de sandheder, jeg kender, da jeg skulle svare på denne mands spørgsmål. Min tro var ikke fuldkommen, men jeg vidste, at det var nok i Herrens øjne. ■

Wendy Jennings (som fortalt til Leah Barton) fra Utah i USA

Jeg synger almindeligvis ikke salmer for sjov, men jeg skrælede løs, indtil synet af en mand stoppede mig.

En nat omkring et år efter, at jeg var holdt op med at komme i kirke, havde jeg en drøm.

I morgen går jeg i kirke

To år efter min hustru, Madeleine, og jeg blev døbt og bekræftet, blev jeg mindre aktiv og holdt op med at komme i kirke. Hver søndag morgen bad hun mig om at stå op og tage med hende, men jeg sagde nej.

»Jeg er træt. Lad mig sove,« sagde jeg. Og senere tog jeg ud og spillede fodbold.

Madeleine stod alene op og tog i kirke med vores søn, Lucas. Selvom det

regnede eller var koldt, tog hun af sted.

Når jeg ser tilbage, kan jeg godt se, at jeg var under angreb fra Satan. Han overbeviste mig om, at jeg havde det fint uden Kirken. Han sagde: »Du er god, du er rolig, du har det godt.« Men i virkeligheden gik jeg glip af velsignelser, fremgang og glæde. Heldigvis hjalp min hustru og vor himmelske Fader mig til at se klart på tingene.

En fredag nat omkring et år efter, at

jeg var holdt op med at komme i kirke, havde jeg en drøm. Jeg drømte, at jeg var et smukt sted ude på landet, hvor jeg gik og holdt min hustru og min søn i hånden. Vi var meget glade.

Men så begyndte det at blive mørkere. Det blev så mørkt, at jeg ikke kunne se noget. Pludselig så jeg, at jeg ikke længere holdt min kone og min søn i hånden. Jeg kaldte på dem og håbede, at de kom tilbage. Jeg ønskede,

En køretime

at de kom tilbage, og jeg ønskede, at mørket ville forsvinde.

I det øjeblik oplevede jeg, hvad det vil sige at have det rigtig elendigt. Jeg havde mistet Madeleine og Lucas. De var gået videre uden mig og havde efterladt mig alene omringet af mørke.

Da jeg vågnede næste morgen, indså jeg, at vor himmelske Fader havde givet mig et tegn. Hvis jeg ikke vendte tilbage til Kirken og tog min hustru og min søn til templet for at blive beseglet, ville jeg miste dem. Jeg ville ikke have dem i det næste liv. Jeg ville komme i en fortabt og elendig tilstand.

»I morgen,« sagde jeg til Madeleine, »går jeg i kirke.«

Hver eneste søndag morgen siden da er jeg gået i kirke med min familie. Jeg er ikke gået glip af et eneste møde siden den drøm for fem år siden. Vi blev senere beseglet i templet i september 2016.

Jeg er taknemmelig for mine velsigelser. Jeg er især taknemmelig for min familie og min hustrus mod, styrke og gode eksempel. Jeg er taknemmelig for, at hun og vor himmelske Fader aldrig opgav mig. Jeg er den mand, jeg er i dag, takket være dem. ■

Harmin Toledo Gonzalez fra Chiloé i Chile

Jeg følte mig afslappet og rolig, da jeg kørte hjem. Men pludselig hørte jeg en gentagen gjalden fra et bilhorn.

Jeg kørte hjem fra et møde for unge voksne en smuk søndag eftermiddag. Jeg følte mig afslappet og rolig, mens jeg tænkte over de budskaber, jeg havde hørt om at udvikle vores potentiale som Guds børn. Jeg spurgte mig selv, hvad jeg kunne gøre for at udvikle mit potentiale.

Ruten hjem førte mig af en smal tosidet vej. Der var en lang række af biler i den modsatte retning, men der var ingen bag mig. Men pludselig hørte jeg en gentagen gjalden fra et bilhorn. Nu var der en bag mig. Han blinkede med sine forlygter og råbte, at jeg skulle se at komme af vejen. Det virkede, som om han ville køre hurtigere.

Jeg tænkte, at den person måtte lære at være tålmodig og vise respekt for andre, så jeg satte farten ned. Mens vi kørte forbi en række gader, blev han ved med at tude i hornet og blinke med lygterne. Så kørte han af vejen og stoppede. Jeg så i bakspejlet for at se, hvordan han reagerede på ikke at kunne køre hurtigere. Jeg havde det godt med at have givet ham en lektie.

Pludselig hoppede føreren ud af bilen og åbnede døren i passagersiden.

En kvinde kom hurtigt ud med et barn i armene. Jeg kiggede for at se, hvor de skulle hen. På afstand kunne jeg se de oplyste bogstaver: »Skadestue.«

»Hvad havde jeg dog gjort?« spurgte jeg mig selv. Jeg kom hjem, faldt på mine knæ og med tårer i øjnene bad jeg Gud om at tilgive mig.

Den dag lærte jeg, at andres handlinger kan være motiveret af ting, vi ikke altid ser eller forstår. Når jeg i dag ser nogle, der opfører sig på en måde, jeg dømmes som forkert, foretrækker jeg at tænke, at jeg ikke helt forstår, hvad de går igennem. Jeg prøver at vise den kærlighed og medfølelse, som Jesus Kristus har bedt os om at vise andre, og fokusere på at forstå og hjælpe dem omkring mig.

Hvordan kan jeg udvikle mit potentiale som et Guds barn? Jeg kan imødegå andres handlinger med kærlighed og forståelse. At gøre det har gjort mig i stand til at føle mere af Frelserens kærlighed i mit eget liv, og det har gjort andre i stand til at mærke min kærlighed til dem. ■

Julio Meza Michel fra Chihuahua i Mexico

FORBIND Guds døtre MED HANS præstedømmes kraft

Barbara Morgan Gardner

Docent i Kirkens historie og doktrin ved Brigham Young University

Jeg er nået frem til en for mig hidtil ukendt erkendelse af vigtigheden af at forstå præstedømmet og de velsignelser, der knytter sig til det for kvinder. Vi lever i en tid, hvor lighed, styrke, retfærdighed og tolerance lovprises – ofte frem for andre dyder. Desuden er identitet, myndighed, åndelighed, ja, tilmed Gud emner, der er forvirrende for mange.

Mange kvinder ved ikke, hvilke velsignelser de har adgang til, og de drager derfor ikke fuld fordel af det åndelige festmåltid, de har tilgængeligt. Der hersker også forvirring om emnet blandt mange mænd.

Hvordan kan vi få en bedre forståelse af den forbindelse, kvinder har med præstedømmets kraft, og hjælpe dem til »at træde frem«, »indtag[e deres] retmæssige og

nødvendige plads i [deres] hjem, [deres] lokalsamfund og i Guds rige – i højere grad end [de] har gjort tidligere«?¹ For det første må vi ydmygt prøve at forstå de sandheder, der er forbundet med præstedømmet, særligt de nyeste lærdomme fra Kirkens ledere. For det andet kan vi prøve at forstå, hvorfor nogle kvinder ikke helt forstår, hvilken adgang de har til

KVINDER ER AFGØRENDE DELTAGERE I DET VÆRK, GUD UDFØRER GENNEM SIN PRÆSTEDØMMEKRAFT.

Guds præstedømmekraft. For det tredje kan vi blive bevidste om, hvordan vi kan hjælpe kvinder til at deltage mere fuldt ud i det værk, Gud udfører gennem sin præstedømmekraft.

1. Hvilke sandheder er blevet tydeliggjort omkring kvinder og præstedømmet?

Apostle og ledere for kvindernes organisationer har i den senere tid lagt mere fokus på forholdet mellem kvinder og præstedømmet. Følgende er nogle af de sandheder, det er afgørende at forstå og undervise korrekt i.

Præstedømmet er Guds magt og myndighed.

Præstedømmet er den kraft, igennem hvilken Gud udfører sit store værk til frelse, som er »at tilvejebringe udødelighed og evigt liv for mennesket« (Moses 1:39). Både mænd og kvinder har en vigtig rolle i Guds værk, og både mænd og kvinder har adgang til hans kraft for at udføre hans værk.

Kvinder spiller en formel og helt afgørende rolle i arbejdet med frelse.

Bonnie L. Oscarson, tidligere hovedpræsident for Unge Piger, har sagt: »Alle kvinder må se sig selv som potentielle deltagere i præstedømmets arbejde. Kvinder i denne kirke er præsidenter, rådgivere, lærere, rådsmedlemmer,

søstre og mødre, og Guds rige kan ikke fungere, medmindre vi rejser os og trofast passer vores pligter.«²

Præsident Gordon B. Hinckley (1910-2008) sagde: »Gud har givet denne kirkes kvinder et værk at udføre i opbyggelsen af sit rige. Det omfatter hele vores trefoldige ansvar – som for det første er at forkynde evangeliet til jorden, for det andet at styrke Kirkens medlemmers tro og øge deres lykke og for det tredje at fremme det store værk med at frelse de døde.

Kirkens kvinder arbejder sammen med deres brødre i udførelsen af dette Herrens store arbejde ... Kvinder bærer enorme ansvar, og de er ansvarlige for udførelsen af disse opgaver. De leder deres egne organisationer, og disse organisationer er stærke, levedygtige og betydningsfulde for det gode i verden. De samarbejder med præstedømme[bærere], alle stræber efter sammen at opbygge Guds rige på jorden. Vi ærer og respekterer jer for jeres evner. Vi forventer lederskab, styrke og imponerende resultater fra jeres administrering af den

organisation, som I er ansvarlige for. Vi støtter og opretholder jer som Guds døtre, og vi arbejder sammen i et storslået partnerskab for at hjælpe ham med at tilvejebringe udødelighed og evigt liv til alle Guds sønner og døtre.«³

Både kvinder og mænd bliver delegeret med kraft og myndighed af dem, der har præstedømmets nøgler.

»Præstedømmets nøgler er den myndighed, som Gud har overdraget til præstedømme[bærere] til at lede, føre tilsyn med og styre anvendelsen af sit præstedømme på jorden.«⁴ Præsident Dallin H. Oaks, førsterådgiver i Det Første Præsidentskab, har sagt: »Enhver handling eller ordinance i Kirken foretages direkte eller indirekte under bemyndigelse af en, der har nøgler til denne funktion.«⁵

Kvinder har myndighed til at udføre deres kaldelser under ledelse af en, der bærer præstedømmets nøgler, akkurat som mænd har. Præsident M. Russell Ballard, fungerende præsident for De Tolv Apostles Kvorum, har sagt: »De, der har præstedømmenøgler ... gør det bogstaveligt talt muligt for alle, der tjener eller arbejder trofast under deres vejledning, at udøve præstedømmemyndighed og have adgang til præstedømmets kraft.«⁶

Præsident Oaks har sagt: »Vi er ikke vant til at tale om kvinder,

der har præstedømmets myndighed i deres kirkekaldelse, men hvilken anden myndighed kan det være? Når en kvinde – ung som gammel – indsættes til at forkynde evangeliet som fuldtidsmissionær, får hun præstedømmets myndighed til at udføre en funktion i præstedømmet. Det samme gør sig gældende, når en kvinde indsættes til at virke som leder eller lærer i en organisation i Kirken under ledelse af en, der har præstedømmenøglerne.«⁷

Når jeg underviser mine studerende om dette begreb, spørger jeg ofte: »Hvis staven holder et fælles præsidentskabsmøde for Unge Mænd og Unge Piger, hvem præsiderer så?« Eftersom både stavens præsident for Unge Piger og stavens præsident for Unge Mænd er kaldet og indsat af en, der har præstedømmets nøgler (stavspræsidenten), har begge med deres kaldelse den samme præstedømmemyndighed, og derfor præsiderer ingen af dem over den anden. Det ville give mening, dersom de skiftedes til at lede møderne.

Herren velsigner både kvinder og mænd på lige fod gennem sit præstedømme.

Herren sørger for mange velsignelser gennem sit præstedømme, der kan blive alle medlemmer, der indgår og holder pagter, til del. Præsident Ballard

Søstermissionærer er et eksempel på kvinder, der indsættes og får præstedømmemyndighed til at udføre en præstedømmefunktion.

har sagt: »Alle, som har indgået hellige pagter med Herren, og som ærer disse pagter, har ret til at modtage personlig åbenbaring, til at blive velsignet med engles betjening, til at tale med Gud, til at modtage evangeliets fylde og i sidste ende til at blive arvinger med Jesus Kristus til alt, hvad vor Fader har.«⁸

Præsident Joseph Fielding Smith (1876-1972), sagde: »Præstedømmets velsignelser gives ikke kun til mænd. Disse velsignelser udøses også over ... alle trofaste kvinder i Kirken ... Herren tilbyder sine døtre de samme åndelige gaver og velsignelser, som hans sønner kan få.«⁹

Og som kvinder, der udfører deres Faders værk, vil de også blive velsignet til at blive »Guds arvinger og Kristi medarvinger« (Rom 8:17; se også v. 16).

Både kvinder og mænd (enlige og gifte) kan blive begavet med præstedømmets kraft i templet.

I 1833 lovede Herren Joseph Smith, at de hellige – både kvinder og mænd – ville blive begavet »med kraft fra det

høje« (L&P 95:8).« Præsident Ballard gjorde det tydeligt: »Begavelsen er bogstaveligt talt en gave af kraft. Alle, der træder ind i Herrens hus, forretter præstedømmeordinancerne. Det gælder både for mænd og kvinder.«¹⁰ Alle værdige medlemmer, der har modtaget deres begavelse og holder de pagter, de har indgået i templet, har præstedømmets kraft. Således kan kvinder, gifte som enlige, have præstedømmets kraft i deres hjem, uanset om de har besøg af en præstedømmebærer eller ej.

Sheri Dew, tidligere rådgiver i Hjælpeforeningens hovedpræsidentskab, spurgte: »Hvad betyder det at have adgang til præstedømmets kraft? Det betyder, at vi kan modtage åbenbaring, blive velsignet og bistået af tjenende engle, lære at trække det slør, som skiller os fra vor himmelske Fader, til side, blive beskyttet, blive oplyst og blive mere intelligente, end vi er – alt uden anden menneskelig mellemkomst.«¹¹ Hvad er det vigtigste udfald af denne kraft, og hvordan modtages den? Herren har afsløret, at »guddommelighedens kraft«, deriblandt kraften til at

blive som ham, tilkendegives gennem præstedømmets ordinancer (se L&P 84:20).

Præstedømmets myndighed fungerer sommetider anderledes i Kirken end i familien.

Kirkens organisation er hierarkisk, familien er patriarkalsk. Præsident Oaks har belært om, at der er »nogle forskelle i måden, som præstedømmets myndighed fungerer på i familien og i Kirken.«¹² Ved guddommeligt forsyn kan ægteemand og hustru have forskellige ansvar, alligevel arbejder de sammen som »ligeværdige partnere.«¹³ Ældste L. Tom Perry (1922-2015) fra De Tolv Apostles Kvorum sagde: »Husk, brødre, at i jeres rolle som familiens leder er jeres hustru jeres partner ... Lige siden begyndelsen har Gud pålagt menneskene, at ægteskabet skulle forene mand og hustru i harmoni. Derfor er der ingen præsident eller vicepræsident i en familie. Ægteparret arbejder for evigt sammen til familiens bedste. De er forenede i ord, i gerning og i handling, idet de leder og vejleder deres familie. De er ligestillede. De planlægger og organiserer sammen og enstemmigt familiens forhold.«¹⁴

Hvad sker der så, når en ægtefælle dør? Præsident Oaks har sagt: »Da min far døde, præsiderede min mor over vores familie. Hun havde ikke noget præstedømmeembede, men som den overlevende forælder i sit ægteskab blev hun den øverstbefalende i sin

familie. På samme tid respekterede hun fuldstændigt vores biskops og andre kirkelederes præstedømmemyndighed. Hun præsiderede over sin familie, men de præsiderede over Kirken.«¹⁵

2. Anstødssten

Hvad er nogle af de anstødssten, der kan afholde kvinder fra helt at indse, hvilken adgang de har til Guds præstedømmekraft?

Forvirring blandt både mænd og kvinder omkring præstedømmet.

Præsident Oaks har sagt: »Det Melkisedekske Præstedømme er ikke en status eller et mærkat. Det er en guddommelig kraft, man betros til brug i Guds værk til gavn for hans børn. Vi bør altid huske, at mænd, der bærer præstedømmet, *ikke* er »præstedømmet«. Det er ikke passende at bruge en omtale som »præstedømmet og kvinderne«. Vi bør bruge omtaleformen »præstedømmebærerne og kvinderne.«¹⁶

Ved at sige »nu vil præstedømmet synge en sang« eller »vi har brug for frivillige fra præstedømmet til at tage

med på Unge Pigers lejr«, gør vi os selv og andre en bjørnetjeneste, uanset hvor gode hensigter vi har, ved at foranledige og forevige forvirring og nedgøre Guds kraft.

Tænker at præstedømmet ikke har noget med kvinder at gøre.

Når vi opfordres til at studere præstedømmet, svarer nogle søstre: »Det er ikke et emne, jeg behøver at gå ind i. Det angår ikke mig.« Men fordi præstedømmet er til velsignelse for alle Guds børn, gavner det os alle at forstå det bedre. Vi vil alle have gavn af en større forståelse af præstedømmet. Tænk på, hvor velsignet Kirken og vores familier ville blive, hvis både kvinder og mænd i Kirken var lige velbevandrede i forståelsen af og undervisningen i sandhederne om præstedømmet.

Linda K. Burton, tidligere hovedpræsident for Hjælpeforeningen, har understreget, at kvinder så vel som mænd bør sætte sig ind i emnet præstedømmet. »Søstre, vi kan ikke stå og undervise om de ting, vi ikke selv forstår eller ved.«¹⁷

Sætter begrænsninger på kvinder, som i virkeligheden ikke er der.

Det er klart, at der er nogle kaldelser i Kirken, der kræver, at man er ordineret i et præstedømmeembede, men vi bør være forsigtige med at begrænse vores kvinder på grund af kultur, historie, fejlopfattelser eller traditioner. Kvinder kan for eksempel være kapable ledere og lærere, vigtige stemmer i Kirkens råd og stærke eksempler for medlemmer i alle aldre på at følge Kristus.

3. Hvad kan vi gøre?

Her er nogle forslag til, hvordan vi hver især kan hjælpe vores søstre i evangeliet til at tage mere fuldt del i det værk, Gud udfører gennem sit præstedømmets kraft.

Hold jer opdaterede om, hvad brødrene og vores kvindelige ledere siger.

I løbet af de senere år har seniormedlemmer af De Tolv Apostles Kvorum talt specifikt om kvinders rolle i Kirken. Lytter vi omhyggeligt til de taler?

Præsident Nelson sagde for eksempel i 2015: »Guds rige er ikke og kan ikke blive fuldstændigt uden kvinder, der indgår hellige pagter og derefter holder dem, kvinder, der kan tale med kraft og myndighed fra Gud!«¹⁸

Hjælp alle medlemmer til at forstå kvinders unikke rolle i præstedømmets virke.

Præsident Balland har mindet kvinderne i Hjælpeforeningen om, at deres »indflydelsessfære er unik – og den kan mænd ikke efterligne. Ingen kan forsvare vor Frelser med større overbevisning og kraft end I, Guds døtre – I har så stor indre styrke og overbevisning. Kraften i en virkelig

omvendt kvindes stemme kan ikke måles, og Kirken har brug for jeres stemmer mere end nogensinde før.«¹⁹ Bonnie L. Oscarson har sagt: »De unge piger i Kirken må se sig selv som potentielle deltagere i det præstedømmeledede arbejde til frelse og ikke blot som tilskuere eller støtter.«²⁰

Vis kvindelige ledere tillid.

Vi viser jo med rette stor opmærksomhed til det, der siges af dem, vi opretholder som profeter, seere og åbenbarere. De holder rigets nøgler, og Herren leder sit værk gennem dem. Udo- ver deres lærdomme er Kirkens kvindelige ledere blevet indsat og givet præstedømmemyndighed til at tale til både mænd og kvinder i Kirken. Vi ønsker ligeledes at lytte til deres belæringer og høre, hvilke råd Gud giver os gennem dem.

Inkludér kvinder i råd ikke blot af navn, men af gavn.

Præsident Ballard har sagt: »Enhver præstedømmeleder, der ikke involverer sine kvindelige ledere med fuld respekt og inkludering, ærer og højner ikke de nøgler, han er blevet givet. Hans kraft og indflydelse vil formindskes, indtil han lærer Herrens veje.«²¹

Giv ikke »autoriserede« svar på spørgsmål, som Herren selv ikke har besvaret.

Præsident Oaks har advaret Kirkens medlemmer mod at besvare spørgsmål, som Herren ikke har givet svar på: »Begå ikke den fejl, der er blevet begået tidligere ... nemlig at prøve at begrunde åbenbaringer. Grundene viser sig meget ofte at være menneskeskabte. Åbenbaringer

er det, vi støtter som Herrens vilje, og det er deri, sikkerheden ligger.«²²

Præsident Ballard giver et perfekt eksempel på dette: »Hvorfor bliver mænd – og ikke kvinder – ordineret til embeder i præstedømmet? ... Herren har ikke åbenbaret, hvorfor han har organiseret sin kirke, som han har.«²³ Præsident Ballard har også advaret mod »at videregive trosfremmende eller ubekræftede rygter, forældede opfattelser og forklaringer på vores læresætninger og skikke fra fortiden. Det er altid klogt at gøre det til en vane at studere de levende profeter og apostles ord, holde sig ajour om aktuelle kirkeemner, retningslinjer og udtalelser på mormonnewsroom.org og LDS.org samt at læse værker fra anerkendte, omhyggelige og trofaste SDH-lærde for at sikre sig, at man ikke underviser i ting, der er

falske, forældede, mærkelige eller aparte.«²⁴ Husk, at sommetider er »jeg ved det ikke« vitterligt det bedste svar. Vi må søge flittigt i troens lys efter at lære guddommelig sandhed.

Hjælp kvinder og mænd til en bedre forståelse af præstedømmet.

Det er helt afgørende at hjælpe både mænd og kvinder til at få tillid til deres evne til at studere og lære om præstedømmet. Nogle skriftsteder, der kan hjælpe i denne proces er blandt flere Alma 13 og Lære og Pagter 2, 13, 20, 76, 84, 95, 107, 110, 121 og 124. Betydningen af at tage til templet for trofast at søge svar på spørgsmål, men især også for at søge inspirerede spørgsmål omkring dette emne kan ikke overvurderes.

Ældste Bruce R. McConkie (1915-1985) fra De Tolv Apostles Kvorum sagde: »Læresætningen om præstedømmet – ukendt for verden og tilmed kun lidet kendt i Kirken – kan ikke læres af skrifterne alene ...

Læresætningen om præstedømmet læres kun gennem personlig åbenbaring. Den kommer linje på linje og forskrift på forskrift ved Helligåndens kraft til dem, der elsker og tjener Gud af hele deres hjerte, kraft, sind og styrke (se L&P 98:12).«²⁵

4. Konklusion

Hjælp kvinder til at forstå, at de må stå med Herren og hans profeter.

Verden bliver mere splittet og kynisk. Kvinder sættes på mange måder op mod hinanden. Meningerne er stærke, og følelserne stikker dybt. Forestil jer hvilken indflydelse for godt i denne verden, det ville være, hvis alle medlemmer af Kirken kunne se, at de, ligesom Ester, er blevet gjort klar til »en situation som denne« (Est 4:14) og at der er behov for, at de som individer og et samlet hele leder og ikke følger verden.

Emma Smith sagde: »Vi vil gøre noget ekstraordinært ... Vi forventer ekstraordinære begivenheder og vigtige kald.«²⁶ Disse vigtige kald, ja, tilmed anmodninger, er i de senere år kommet fra Kirkens ledere til søstrene i en hidtil uset grad. Når vi forstår de sandheder, der er forbundet med præstedømmet, bedre, erkender de mulige årsager til, at mange kvinder ikke gør brug af deres privilegier, og handler på den kundskab, vi opnår om kvinder og deres muligheder for at tage del i præstedømmearbejdet, kan vi »finde den glæde og fred, der kommer af at vide, man gennem sin undervisning har påvirket et liv, at man har opløftet et af vor himmelske Faders børn på deres rejse, så de en dag atter engang kan favnes i hans nærhed.«²⁷ ■

NOTER

1. Russell M. Nelson, »En inderlig bøn til mine søstre«, *Liahona*, nov. 2015, s. 97.
2. Bonnie L. Oscarson, »Rejs jer i styrke, søstre i Zion«, *Liahona*, nov. 2016, s. 14.
3. *Kirkens præsidenteres lærdomme: Gordon B. Hinckley*, 2016, s. 98.
4. *Håndbog 2: Forvaltning af Kirken*, 2010, 2.1.1.
5. Dallin H. Oaks, »Præstedømmets nøgler og myndighed«, *Liahona*, maj 2014, s. 49.
6. M. Russell Ballard, »Mænd og kvinder i Herrens værk«, *Liahona*, apr. 2014, s. 48; se også *Døtre i mit rige: Hjælpeforeningens historie og virke*, 2011, s. 138-139.
7. Dallin H. Oaks, »Præstedømmets nøgler og myndighed«, s. 51.
8. M. Russell Ballard, »Mænd og kvinder i Herrens værk«, *Liahona*, apr. 2014, s. 48-49.
9. *Kirkens præsidenteres lærdomme: Joseph Fielding Smith*, 2013, s. 160. For en mere dybdegående drøftelse af præstedømmets velsignelser henvises til Bruce R. McConkie, »Præstedømmets ti velsignelser«, *Den danske Stjerne*, apr. 1978, s. 49-53.
10. M. Russell Ballard, »Let Us Think Straight«, foredrag på Brigham Young University, 20. aug. 2013, s. 7, speeches.byu.edu.
11. Sheri Dew, *Women and the Priesthood: What One Mormon Woman Believes*, 2013, s. 125.
12. Dallin H. Oaks, »Præstedømmemyndighed i familien og i Kirken«, *Liahona*, nov. 2005, s. 26.
13. »Familien: En proklamation til verden«, *Liahona*, maj 2017, s. 145.
14. L. Tom Perry, »Faderrollen – et evigt kald«, *Liahona*, maj 2004, s. 71.
15. Dallin H. Oaks, »Præstedømmemyndighed i familien og i Kirken«, s. 26.
16. Dallin H. Oaks, »Præstedømmets kraft«, *Liahona*, maj 2018, s. 65.
17. Linda K. Burton, »Priesthood: A Sacred Trust to Be Used for the Benefit of Men, Women, and Children«, tale ved Brigham Young University Women's Conference, 3. maj 2013, womensconference.byu.edu/transcripts.
18. Russell M. Nelson, »En inderlig bøn til mine søstre«, s. 96.
19. M. Russell Ballard, »Mænd og kvinder og præstedømmets kraft«, *Liahona*, sep. 2014, s. 37.
20. Bonnie L. Oscarson, »Rejs jer i styrke, søstre i Zion«, s. 14.
21. M. Russell Ballard, »Mænd og kvinder og præstedømmets kraft«, *Liahona*, s. 35.
22. Dallin H. Oaks, *Life's Lessons Learned: Personal Reflections*, 2011, s. 68-69.
23. M. Russell Ballard, »Mænd og kvinder og præstedømmets kraft«, *Liahona*, s. 35.
24. M. Russell Ballard, »Muligheder og ansvar for religionsundervisere i CES i det 21. århundrede«, tale til CES-undervisere, 26. feb. 2016, broadcasts.lds.org.
25. Bruce R. McConkie, »Præstedømmets lære«, *Den danske Stjerne*, okt. 1982, s. 64.
26. Emma Smith, i *Døtre i mit rige*, s. 14.
27. M. Russell Ballard, »Muligheder og ansvar for undervisere i CES i det 21. århundrede.«

Tørster efter større forståelse

En gang var jeg ude på en date med en pige fra min menighed for første gang. Næste morgen var vi de eneste to, der troppede op til menighedens tempeltur. Vi tilbød at hjælpe med de ordnancer, hvor der var mest behov for folk ... og det viste sig at være beseglinger.

Jeg blev så nervøs, men til min overraskelse blev det at lave stedfortrædende beseglinger med en pige mindre end 12 timer efter vores første date slet ikke så akavet, som jeg troede, det ville. Om noget gav den erfaring mig større **indsigt i, hvor vigtigt ethvert aspekt af tempeltjeneste er** – deriblandt beseglinger (læs mere i min digitale artikel).

Enhver situation er unik, men hvis vi **stræber efter at forstå de af vores pagter bedre**, som vi indgår i templet, vil de ordnancer med mindre sandsynlighed bare blive krydset af på vores liste og med større sandsynlighed blive meget tiltrængte kilder til det **»levende vand«, der kan give os styrke** (se L&P 63:23). Og i den hektiske verden, vi lever i, har vi brug for al den styrke, vi kan få!

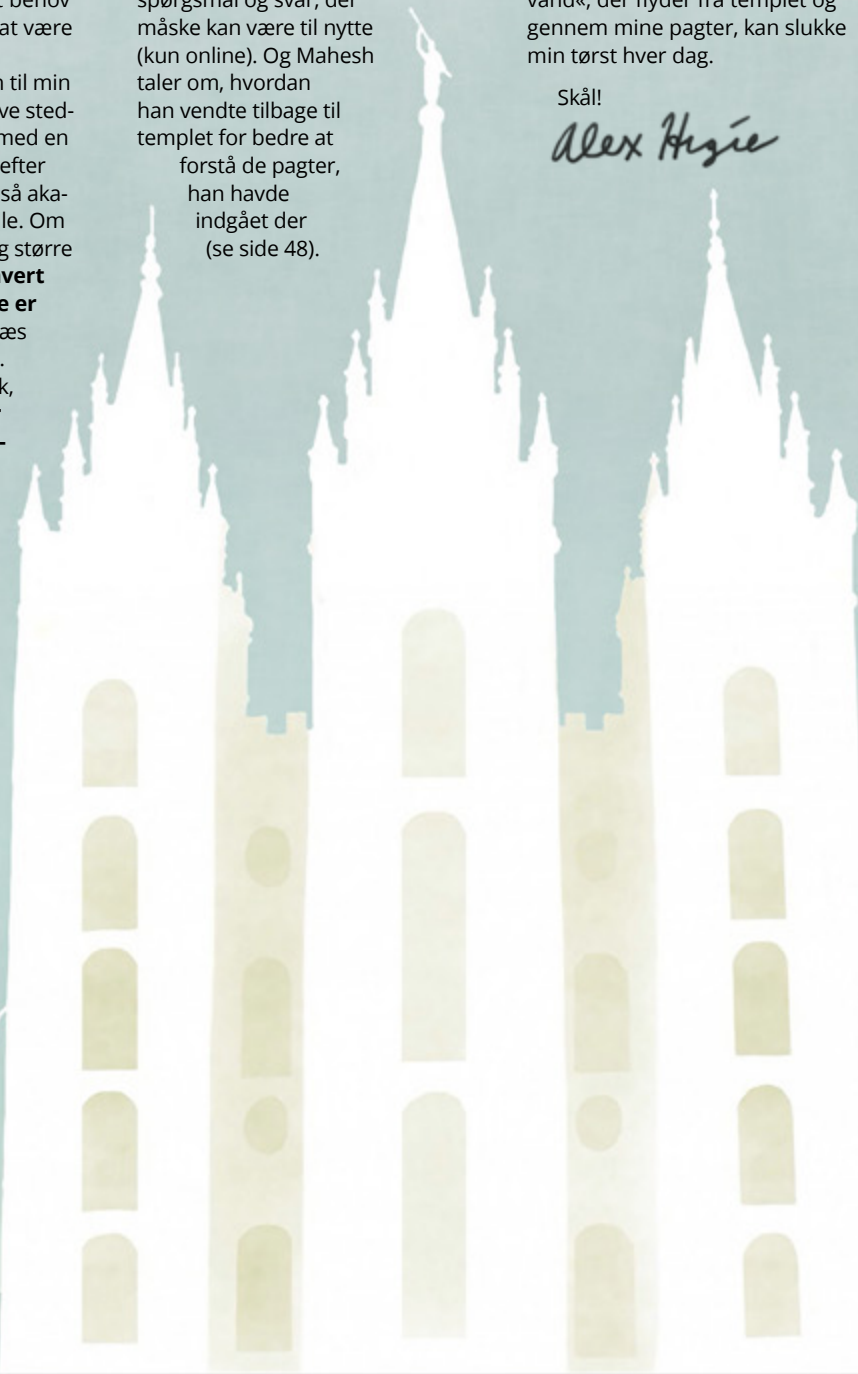
I dette nummer **fortæller unge voksne om deres erfaringer med templet**. Kealohilani fortæller, hvordan det har velsignet hende at

bære sin tempelklædning trofast (se side 44). I en digital artikel fortæller Zariah om sin frygt for ikke at føle sig god nok til at komme i templet. I tilfælde af, at I også forbereder jer til at tage i templet for første gang, har vi samlet en række spørgsmål og svar, der måske kan være til nytte (kun online). Og Mahesh taler om, hvordan han vendte tilbage til templet for bedre at forstå de pagter, han havde indgået der (se side 48).

Selvom jeg prøver at tage i templet, så ofte jeg kan, for at **fylde op på mit åndelige forråd**, er det, der betyder mest, at **jeg lader Ånden i templet undervise og ændre mig** både indenfor og udenfor templets mure. Så det »levende vand«, der flyder fra templet og gennem mine pagter, kan slukke min tørst hver dag.

Skål!

Alex Hsieh

BEDSTE RÅD ...

Unge voksne deler det bedste råd, de nogensinde har fået om at gøre templet til en del af deres liv.

»Min biskop fortalte mig, at templet ville blive så hellig en oplevelse, som jeg ønskede, at det blev. Det er altid op til mig at bestemme, hvor stor en indvirkning templet kan have på mit liv.«

- Jasmyn Nye er fra Utah i USA

»Det er dejligt at have et tempel i nærheden, men hvis medlemmerne aldrig kommer i templet, vil det altid være langt væk. Vi må holde os tæt på templet, uanset hvor langt væk det måtte være.«

- Cole Murphy er fra Californien i USA

»Hav et formål. Tag dertil med et spørgsmål, for at udføre en ordination for en ane, søge fred eller lytte til tilskyndelser.«

- Sydney Orton er fra Utah i USA

Hvad er det bedste råd, I nogensinde har fået om at begå fejl og prøve igen? Send jeres svar ind på liahona.lds.org senest 31. marts 2019.

Fortæl jeres historie

Har I en forrygende historie at fortælle? Eller vil I gerne læse artikler om bestemte emner? Så hører vi gerne fra jer! Indsend jeres artikler eller feedback på liahona.lds.org.

OM SKRIBENTERNE TIL DE UNGE VOKSNE

Kealohilani Wallace skriver ren, konventionel fiktion til voksne, der både er inspireret af hendes liv og overbevisninger. Hun har eksamen fra Brigham Young University-Hawaii og er et aktivt medlem af sin menighed for unge voksne.

Mahesh Kumar Vedurupaka er fra Andhra Pradesh i Indien. Han er gift og far til to søde børn. Han har en bachelor i datalogi og arbejder som senior IT-udvikler. Han nyder at tage på tur med sin familie, lære om ny teknologi og at lave mad.

Zariah Inniss er fra Barbados. Hun er 21 år gammel og den ældste af fem børn. Hun har været medlem af Kirken hele sit liv. Hun kan lide at skrive og spille musik.

Alex Hugie er fra Oregon i USA. Han har en bachelorgrad fra Brigham Young University i engelsk. Han interesserer sig især for studiet af litteratur til unge voksne og at skrive noveller og romaner og at drikke mælk.

I DETTE AFSNIT

44 Skærmet af pagter
Kealohilani Wallace

48 Ser igen mod det hellige tempel
Mahesh Kumar Vedurupaka

KUN DIGITALT

Spørgsmål og svar omkring tempelbegavelse

God nok til templet?
Zariah Inniss

5 årsager til, at singler bør deltage i tempelbeseglinger
Alex Hugie

Find disse artikler og mere:

- På liahona.lds.org
- I **YA Weekly** (under »Young Adults« i appen Evangelisk bibliotek)
- På [facebook.com/liahona](https://www.facebook.com/liahona)

Den kraft og beskyttelse, der er lovet dem, der trofast bærer tempelklædningen, er ikke magisk, den er guddommelig.

Skærmet af pagter

Kealohilani Wallace

Jeg kan ikke helt udtrykke min kærlighed for tempelklædningen i ord. Selvom det fysiske materiale, som tempelklædningen er lavet af, er let og knapt mærkbart, da jeg først blev vant til at bruge den, så gør tempelklædningen med alt det, den repræsenterer, de velsignelser, der følger med den, og det stedse nærværende ydre udtryk for min hengivenhed for Gud – og på min kærlighed til Gud – det at bære den hver dag til en smuk og åndelig oplevelse. Det er fred. Det er styrke. Det er ro. Det er kraft. Det er helligt. Den er så stor en velsignelse i mit liv, som jeg gør den til.

Sommetider betragter folk blot tempelklædningen som undertøj, eller et udtryk for ærbarhed, der skal vise, hvilket tøj de enten kan eller ikke kan bære – en vilkårlig grænse for, hvad der er sømmeligt og usømmeligt. Og selvom en passende brug af tempelklædning bestemt ansporer til sømmelighed (især i forhold til verdens standarder), repræsenterer det hellige præstedømmes tempelklædning så meget mere.

Et stærkt evigt perspektiv

Jeg fik min tempelbegavelse, da jeg var 19 som forberedelse til mit

tempelægteskab. Og selv om uheldige omstændigheder førte til, at ægteskabet ophørte, har jeg været trofast mod mine pagter, og de pagter, jeg har indgået med Herren, har holdt. Jeg holder fast i dem, og de holder mig oppe. Jeg var ikke efterladt alene i mine prøvelser, og jeg blev gjort stærkere til dem.

Jeg har modtaget utallige velsignelser for at blive ved med at have en tempel anbefaling, bære tempelklædningen som behørigt og holde de pagter, jeg har indgået i templet. Selvom det er umuligt at udpege hver enkel velsignelse ved denne lydighed, er den mest indlysende, jeg har bemærket, evnen til at bevare et himmelsk perspektiv og den konstante fysiske påmindelse om at træffe de rette valg, selvom der ikke er nogen omkring mig – også når andres valg sårer mig.

Der er en *masse*, der er gået galt i løbet af de sidste 11 år (lavpunkterne var skilsmissemis, smertelige økonomiske vanskeligheder og frustrerende tilbageslag arbejdsmæssigt og personligt), men at bære tempelklædningen hele tiden

og komme regelmæssigt i templet har hjulpet mig til at vide, at der er mere i livet end den modgang, jeg måtte opleve i øjeblikket – uanset hvor svær eller smertefuld den modgang er.

For disse to konstanter har hjulpet mig til at forblive tæt på Ånden, jeg er blevet ført væk fra fysisk fare af tilskyndelser, jeg fulgte – og jeg har også fået en stærk følelse af håb og et evigt perspektiv, der har ledt mig igennem de mørke stunder, hvor jeg ikke følte, at jeg havde styrken til at tage et skridt mere, hverken følelsesmæssigt eller fysisk fremad på min rejse. Denne fred holder mig fortsat oppe, når der dukker nye udfordringer og prøvelser op.

De velsignelser, jeg har fået af at komme i templet, spænder fra hverdagens velsignelser, som vi ofte overser (som indre fred og tilskyndelser), til dramatiske, vedvarende og tydelige (som for evigt at være besejlet til vores familie). Hver enkel persons erfaringer er unikke og personlige – men velsignelser kommer altid til

os efter Herrens perfekte timing, når vi holder vores pagter (se L&P 82:10). Og det er vigtigt at bære tempelklædningen som en personlig måde at vise Gud, at vi husker vores pagter.

Konstant åndelig beskyttelse

Præsident Boyd K. Packer (1924-2015), præsident for De Tolv Apostles Kvorum, forklarede, at en velsignelse, vi kan forvente, når vi bærer vores tempelklædning, er: »Tempelklædningen repræsenterer hellige pagter. Den befordre sømmelighed og bliver et skjold og en beskyttelse for den, der bærer den.«¹

Dette skjold kan beskytte os fra det, Nefi kaldte »Modstanderens fristelser og brændende pile« (1 Ne 15:24). Hvis vi kunne regne ud, hvor mange pile Satan skyder efter os hver eneste dag, forestiller jeg mig, at det er astronomisk. Vi

lever i en verden, der aktivt stræber efter at ødelægge det, vi tror på. Upassende billeder og budskaber omgiver os alle vegne, tillige med et pres for at bruge skadelige stoffer eller bryde kyskhedsloven. Endnu mere omsiggribende er presset og fristelsen til at diskutere eller være uvenlig, enten personligt eller på nettet, til at håne eller fornægte andre for at udtrykke deres mening eller tro, eller drille et menneske for noget så småt som en grammatisk fejl. Disse åndelige angreb kan, hvis vi ænsrer dem, svække vores åndsevner og mindske vores evne til at mærke Helligåndens advarsler.

Satans liste af »brændende pile« mod os er bogstavelig talt endeløs og altid farlig. Ældste Taniela B. Wakolo fra De Halvfjerds har sagt: »Livets mange adspredelser og fristelser er ligesom »glubske ulve«. Så hvordan beskytter vi

os? Senere i samme tale siger han: »Jeg lover, at når I deltager i ordinancer og ærer de tilhørende pagter, vil det give jer et vidunderligt lys og beskyttelse i en verden med tiltagende mørke.«²

Hvis de pile, Satan skyder imod jer hver dag, bogstavelig talt er så spidse, at I både kan se og mærke dem, lader I så jeres skjold blive hjemme? Ville I ignorere den viden om, hvordan I kan forsvare jer selv – eller om den vej, der fører til et tilflugtssted? Ville I undlade at indgå eller holde pagter med Gud, når han har lovet, at disse pagter vil hjælpe jer til at være uovervindelige?

Pagtens kraft i vores fremgang

Beskyttelsen i tempelklædningen kommer ikke fra en slags magi i selve tempelklædningen, som nogle fejlagtigt tror. Den lovede beskyttelse er snarere

den beskyttelse, Herren giver både fysisk og åndeligt, når vi holder vores pagter og udtrykker vores trofaste hengivenhed for ham hver dag.

Tempelpagterne og tempelklædningen er *ikke* for fuldkomne mennesker. De er beregnet til at skærme og beskytte ufuldkomne mennesker, der gør deres bedste for at blive bedre. Mennesker, der omvender sig, når de falder og fortsætter fremad. Mennesker som dig og mig.

Akkurat som vi fysisk deltager i nadveren hver uge for at huske og forny vores dåbspagter, bliver det at bære tempelklædningen hver dag en fysisk påmindelse om de pagter, vi har indgået i templet. Det er de ting, vi har brug for på vores rejse for at blive mere kristuslignende.

Udover den himmelske beskyttelse er det at holde vores pagter og bære tempelklædningen en måde hver dag at vise Gud på, hvor meget vi elsker ham, og at vi vil holde hans bud, *fordi* vi elsker ham – og det er et middel til at modtage de utallige velsignelser, Gud ønsker at give os. Han elsker os virkelig mere, end vi kan forstå, og han ønsker, at vi skal være i sikkerhed og nyde den beskyttelse, han har lovet.

Velsignet hver dag

Vi har alle åndelige kampe at kæmpe hver dag, om vi indser det eller ej. Pagter, der indgås i templet og holdes i vores daglige liv, vil hjælpe os med at vinde krigen mod synd og Satan, men det er

op til os at forberede os – og dernæst at være trofaste.

Jeg er så glad for min beslutning om at tage i templet – og for de efterfølgende beslutninger, jeg har truffet for at holde mine pagter. Jeg bliver velsignet hver dag for mine valg og for at bære tempelklædning på passende vis, som jeg har aflagt et løfte om. Den gør mig tryk. Den minder mig om mine pagter. Og det viser Gud, at jeg elsker ham mere, end jeg elsker verden, og at jeg vil gøre det, som han beder mig om. ■

Forfatteren bor i Hawaii i USA.

NOTER

1. Boyd K. Packer, *The Holy Temple*, 1980, s. 75.
2. Taniela B. Wakolo, »Frelsende ordinancer vil give os et vidunderligt lys«, *Liahona*, maj 2018, s. 40, 41.

LÆS MERE

- Læs mere om templer, tempelforberedelse og tempelordinancer på temples.lds.org.
- Se en kirkeproduceret video, der forklarer andre, hvad tempelklædningen er på mormonnewsroom.org/article/temple-garments.

SER IGEN MOD det hellige tempel

Mahesh Kumar Vedurupaka

Jeg indså, at jeg var nødt til at vende tilbage til templet for at forstå de pagter, jeg havde indgået, bedre.

For fire år siden havde min institutlærer, bror Suresh Natrajan, spurgt klassen om, hvor mange af os der havde været i templet. Eftersom min hustru, Anantha, og jeg havde foretaget den 10 timer lange tur til templet i Hong Kong i Kina for første gang året inden, rakte jeg stolt hånden i vejret. Så stillede han endnu et spørgsmål: »Husker I, hvilke pagter I indgik i templet?«

Hans spørgsmål kaldte på eftertanke. Der var så mange indtryk, da det var første gang, jeg var i templet. Selvom jeg havde prøvet at være opmærksom, indså jeg, at jeg efter al den tid havde glemt de pagter, jeg havde indgået i templet. I det øjeblik traf jeg en beslutning om at tage til templet for anden gang og denne gang lægge mærke til og huske de pagter, jeg indgik, og andre ting, der er afgørende for min frelse.

Tiden gik. Jeg stod over for nogle forfærdelige udfordringer i mit liv. Men

jeg var tilmeldt institut, og en dag blev vi undervist om profeten Jonas. Jonas gjorde ikke, hvad Herren ønskede af ham. Et af de vers, der fangede min opmærksomhed, var Jonas 2:5: »Jeg tænkte: Jeg er jaget bort fra dig; får jeg igen dit hellige tempel at se?«

Dette skriftsted rørte mit hjerte, og jeg bad til vor himmelske Fader om at give mig og min hustru endnu en mulighed for at besøge templet.

Efter fire år velsignede vor himmelske Fader os igen til at kunne træde ind i hans hus, denne gang i templet i Taipei i Taiwan.

Mens jeg var der, fik jeg mulighed for at udføre ordinancer for min onkel, der var død af kræft. Da jeg blev døbt for ham, tænkte jeg på de velsignelser, han ville modtage gennem denne tempelordinance. Jeg var så glad, og jeg forstod det, tempelpræsidenten havde fortalt mig, da jeg var i templet første gang og

havde været lidt forvirret. Han sagde: »Bror, du forstår måske ikke alt, du kommer til at gøre nu, men en dag vil du føle, at du har udrettet store ting her.«

Jeg fik mit svar. Det har taget mig fire år at forstå det ved at besøge templet for anden gang.

Når jeg tager nadveren nu hver uge, mindes jeg, hvor kraftfuld Jesu Kristi forsoning er og hvor hellige de pagter, jeg har indgået i templet, er.

I år har min hustru og jeg været gift i 10 år. Jeg vil gerne fejre det i templet og udføre frelsende ordnan- cer for mine forfædre. For at kunne det har jeg taget et ekstra job udover mit ordinære job, et som ikke påvirker min tid med familien.

Jeg ved, og jeg føler, at tempeltjeneste er reelt. Intet kan erstatte den, og det er ethvert offer værd at deltage i templet og udføre Herrens værk for os selv og de sjæle, der er på den anden side af sløret. ■

Forfatteren bor i Andhra Pradesh i Indien.

Mahesh og Anantha Vedurupaka foran templet i Taipei i Taiwan.

SPØRGSMÅL OG SVAR OMKRING TEMPELBEGAVELSE

Hvis I forbereder jer på at tage i templet for første gang, kan I læse vores spørgsmål og svar i den digitale version af denne artikel på Evangelisk bibliotek eller på liahona.lds.org. Nedenfor er et af de fem spørgsmål, I kan finde.

Hvad kan jeg gøre for bedre at forstå tempel- begavelsen og de pagter, jeg indgår der?

Hav fokus på lærdomme om og pagter i templet i jeres personlige studium. Se efter henvisninger til de principper og pagter i begavel- sen, der findes i skrifterne, generalkonferencetaler og andre kirkema- terialer. At granske de sandheder i jeres personlige studium vil hjælpe jer til at få en større forståelse af templets ordnan- cer og pagter. Studerer I for eksempel om kyskhedsloven, hvordan kan Josefs retskaffenhed, da Potifars hustru fristede ham, styrke jeres forsæt om at holde denne lov? (Se 1 Mos 39). Hvordan kan Nefis faste forsæt om at holde Guds bud anvendes i jeres tilgang til at tjene i jeres kaldelse? (Se 1 Ne 3:7).

Vend tilbage til templet så ofte, som jeres personlige forhold tillader det.

»Vi modtager alle den samme belæring, men vores forståelse af meningen med ordnan- cerne og pagterne vokser, når vi ofte vender tilbage til templet med en lærevillig indstilling og for at overveje de evige sandheder, der belæres om der.«

Se Silvia H. Allred, tidligere førsterådgiver i Hjælpeforeningens hoved- præsidentskab, »Hellige templer, hellige pagter«, *Liahona*, nov. 2008, s. 113.

Gå ind på lds.org/go/031949 for at læse en artikel, der kan hjælpe jer til at forstå de pagter, vi indgår med Gud.

COLORADO

54

STATE LEAGUE
SPORTS

Jeg elsker slægtshistorie!

Jeg har ikke altid sat pris på slægtsforskning. Det ændrede sig, da jeg blev døbt for en af mine forfædre i templet i Santiago i Chile.

Jeg var diakon, første gang jeg tog i templet. Da jeg stod og skulle ned i dåbsbassinet, følte jeg nærværet af en person i lokalet. Jeg så op og så en ældre mand iklædt gammeldags tøj. Jeg kunne mærke hans kærlighed og taknemmelighed til mig, for at jeg udførte stedfortrædende ordinancer. Efter jeg var blevet døbt for ham og kom op af vandet, så jeg efter ham, men han var der ikke længere.

Jeg plejede at tænke, at templet sørgede for navne, man kunne udføre ordinancer for, så jeg var ikke interesseret i slægtsforskning. Men den oplevelse gjorde mig så begejstret for at søge efter mine egne slægtsnavne.

En dag tændte jeg min computer og så, at jeg havde modtaget en e-mail fra Kirken med et slægtsnavn. Jeg følte, at jeg måtte søge efter nogle flere navne, så jeg spurgte min mor, hvordan jeg bedst kunne søge efter navne og samle flere oplysninger om mine forfædre.

Indtil videre har jeg fundet 11 navne, og jeg ved, at jeg kan finde flere. De mennesker fik aldrig muligheden for at blive døbt, mens de var på jorden, og de kan have ventet i lang tid på, at der blev udført ordinancer for dem. Jeg er glad for at kunne hjælpe dem med tempeltjeneste og slægtsforskning.

Lucas

er 16 år og fra Santiago i Chile

I DETTE AFSNIT

- 52 **Hvad er sandt og hvad er ikke?**
Ældste Carl B. Cook
- 55 **»Den er sand, den er sand«**
David Muanda
- 56 **Kom ind i konference-vanen**
- 58 **Forvisset om mit værd**
Navnet er tilbageholdt
- 60 **Find dagligdagens mirakler**
Breanna Call Herbert,
Alex Hugie og Aspen Stander
- 63 **Plakat: Tid i templet**
- 64 **Det sidste ord: Hør Herrens røst ved general-konferencen**
Ældste Neil L. Andersen

Ældste
Carl B. Cook
De Halvfjerds'
Præsidium

HVAD ER SANDT

Jeg mødte for nylig en bemærkelsesværdig ung kvinde, den 17-årige Caylee, da hun fortalte om sit hjertes følelser ved en stavskonference. Hun erklærede, at Gud lever, at Kirken er sand og at præsident Russell M. Nelson er Guds profet. Hun bar også et stærkt vidnesbyrd om, at de negative ting, som nogle siger om Kirken og Jesu Kristi evangelium, er usande.

Jeg blev imponeret over Caylees overbevisning og hendes evne til at skelne mellem, hvad der er sandt, og hvad der ikke er.

Men jeg blev endnu mere imponeret, da jeg talte med Caylee efter mødet og opdagede, at hendes evne til at skelne og hendes overbevisning ikke var kommet gratis. Rent faktisk havde hun været alvorligt udfordret på sin tro.

Her er, hvad hun fortalte.

Kæmpede for at finde svar

Caylee har altid været aktiv i Kirken. Men da hun begyndte at tænke dybere over evangeliet og Kirken, dukkede der nogle alvorlige spørgsmål op. Hun følte sig skyldig på grund af spørgsmålene og begyndte at lede efter svar.

»Mit problem var, at jeg ledte alle de forkerte steder,« siger Caylee. »Fremfor for at søge i skrifterne eller konferencetalerne eller at tale med mine forældre, fandt jeg nogle forskellige artikler på nettet, hvor man hævdede at have alle svarene på mine spørgsmål.«

Til at begynde med syntes Caylee, at artiklerne på nettet kastede lys over hendes spørgsmål. Men som hun siger: »Da jeg fortsatte med at undersøge mine spørgsmål, fyldte alt, jeg læste, mig med flere og flere spørgsmål og mere og mere tvivl.«

og HVAD ER IKKE?

Caylee begyndte at miste både sin tro og sit håb. »Lyset fra mit vidnesbyrd flakkede,« mindes hun, »jeg begyndte gradvist at holde op med at gøre de ting, jeg havde lært – at læse i skrifter, bede og komme til seminar.«

Hun blev efterhånden overvældet af det mørke og den forvirring, hun følte. Hun siger: »Jeg kunne ikke afgøre, hvad der var fra Gud og hvad der var en syg, forvrænget ide, der var skabt for at forvirre mig. Jeg kunne ikke længere skelne mellem, hvad der var sandhed og vildledning. Det var ved at ødelægge mig.«

Caylee sammenligner sin situation med Joseph Smiths, da han sagde: »Langt om længe kom jeg til den slutning, at jeg enten måtte forblive i mørke og vildrede, eller også måtte jeg gøre, som Jakob anviser, det vil sige at bede Gud derom. Langt om længe nåede jeg frem til den beslutning, at jeg måtte »bede Gud derom: [Jak 1:5], da jeg sluttede, at hvis han gav visdom

til dem, der stod tilbage i visdom, og ville give rundhåndet og uden bebrejdelser, så kunne jeg forsøge« (JS-H 1:13).

Taler med folk, hun stoler på

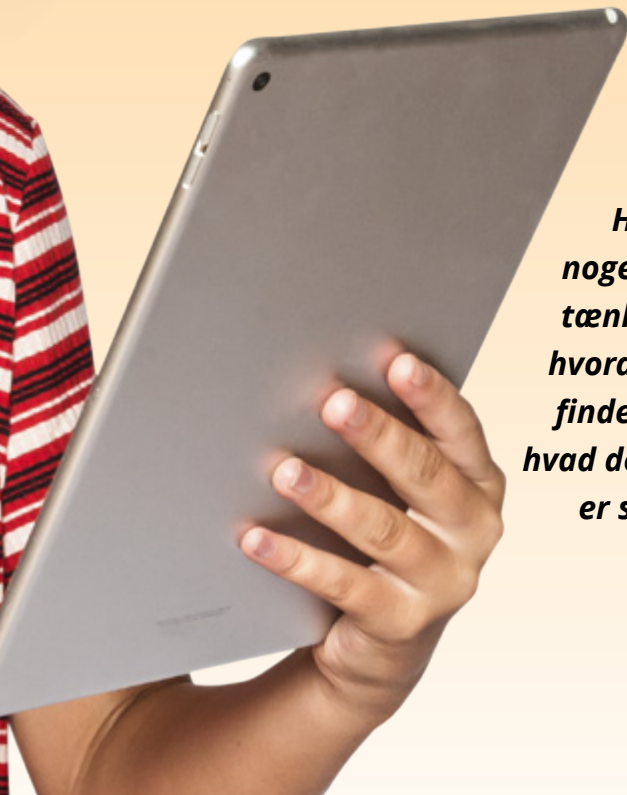
På det kritiske tidspunkt søgte Caylee hjælp hos sin seminarlærer, sin bedstemor og sin mor. Hendes seminarlærer forsikrede hende om, at hendes følelser ikke var forkerte, og at hun ikke var den eneste med spørgsmål. Hendes lærer bar sit vidnesbyrd og anbefalede noget læsestof, der kunne hjælpe Caylee i hendes søgen.

Caylees bedstemor gav sig ikke til at prædike. Hun opfordrede hende bare ganske enkelt til at overveje, hvilke informationskilder der opløftede hende – informationen på internettet eller Kirkens lære? Caylee begyndte at sammenligne: »Hvilke opbyggede mig? Hvilke gav mig fred og ro i sjælen? Hvilke lærte mig, at jeg kunne være sammen med min familie for evigt i en tilstand af evigtvarende lykke, hvis jeg fulgte Guds bud? Hvilke gav mig nagende stemmer i hovedet?«

Søgte Gud gennem bøn og skrifterne

Caylees mor opmuntrede hende til at bede. Til sidst gik Caylee ind på sit værelse og udøste sin sjæl for Gud. Hun forklarer: »Der skete ingenting. Der kom ingen engle. Mit hjerte blev ikke fyldt med fred og taknemmelighed. Jeg gik tilbage til min mor. Vi bad sammen og hun opfordrede mig til at læse 10 minutter i Mormons Bog. Da jeg læste, følte jeg i hjertet et løfte om, at hvis jeg fortsatte med dette, ville jeg se velsignelser. Jeg ville blive i stand til at se klart og vide, hvilke lærdomme der var fra Gud, og hvilke der ikke var.«

Caylee begyndte at bede hver dag og læse i Mormons Bog. Hun holdt sig væk fra Twitter og de hjemmesider, som havde

**Har I
nogensinde
tænkt over,
hvordan man
finder ud af,
hvad der virkelig
er sandt?**

sat hendes tvivl i gang. Hun tog til seminar med en lærevillig indstilling, ikke for at se efter negative ting om Kirken.

Fandt ud af, hvad der er sandt

Efter to uger vedvarende indsats følte hun, at de negative stemmer forstummede. Det gik bedre i skolen. Arbejdet var mere fornøjeligt, og hun fik et bedre forhold til sine forældre. Hun var gladere.

På grund af den glæde siger hun: »Endelig så jeg mine svar. Jeg blev i stand til at skelne mellem, hvad der var fra Gud, og hvad der ikke var, for jeg så på egen hånd, hvad han gjorde for mig, når jeg gjorde, hvad han beder om.«

»Det er,« siger hun, »den eneste måde, man virkelig kan skelne mellem, hvad der er sandt og fra Gud, og hvad der ikke er. Vi kan studere og granske og stille alle de spørgsmål, vi vil, men indtil vi gør, som Jakob opfordrer os til og som Joseph Smith gjorde – spørger og beder – først da kan vi virkelig vide, hvad der er sandt, og hvad der ikke er.«

Hvad kan vi lære af Caylees erfaring? Her er nogle få forslag:

- Vi skal ikke have det dårligt over at have spørgsmål.
- Vi bør aldrig holde op med at bede, når vi søger svarene.
- Vi bør studere og granske Mormons Bog.
- Vi bør nøje vælge, hvad vi læser og lytter til, vi kan slukke for højroastede teknologiske stemmer og medier, der trækker os væk fra sandheden og har til hensigt at ødelægge.
- Vi bør rådføre os med mennesker, vi kender, elsker og respekterer – frem for at søge fremmedes hjælp.
- Gud vil i sidste ende besvare vores spørgsmål på sin måde og til sin tid. Han elsker os.
- Svarene vil komme, når vi gør, hvad vor himmelske Fader beder os om – ikke når vi gør det, verden foreslår.

Jeg bliver inspireret af Caylee og jer unge piger og unge mænd, som Gud har forberedt til denne tid. Hun eksemplificerer, ligesom mange af jer, den type af mennesker, som præsident Russell M. Nelson har visioner om: »Vi har brug for kvinder med evnen til at skelne, som kan se tendenserne i verden og afsløre dem, der er hule og farlige, selvom de er populære.«¹

I er sandhedssøgere, pagtholdere og rigets håndværkere. Med Guds hjælp og gennem Jesu Kristi kraft og forsoning kan I modtage gaven til at skelne og vide og efterleve og fortælle om, hvad der er sandt. ■

NOTE

1. Russell M. Nelson, der citerer Boyd K. Packer, »En inderlig bøn til mine søstre«, *Liahona*, nov. 2015, s. 96.

LA SAINTE BIBLE

Da jeg bad om at få et vidnesbyrd om Mormons Bog, skete der ingenting – indtil jeg begyndte at læse Bibelen.

David Muanda

Da jeg var omkring 12 år, ønskede jeg at vide for mig selv, at Mormons Bog var sand. I en tale kunne jeg vidne om, at Mormons Bog er Guds ord, for det havde min primarylærer sagt. Men inderst inde forstod jeg ikke, hvad det betød.

Jeg kendte til Moronis løfte om, hvis jeg læste, granskede og bad, ville jeg også kunne vide det (se Moro 10:3-4). Jeg læste i ugevis og følte en fred, men der skete ikke noget spektakulært – ingen lys, ingen engle, ingen stemmer. Til sidst holdt jeg op med at læse Mormons Bog.

Da jeg en dag læste Anden Mosebog, læste jeg om, at Gud sendte manna til israelitterne, da de manglede mad. Hver person skulle tage det, de skulle bruge hver dag. Han sendte dem mad, men de skulle selv finde ud af at samle det. Så kom jeg i tanke om Nefis ord: »Herren [giver] ikke ... nogen befalinger til menneskenes børn, uden at han bereder en vej for dem, så de kan udføre det, som han befaler dem« (1 Ne 3:7). Af det forstod jeg, at Gud havde

påbudt israelitterne at forlade Egypten og planlagt, hvordan han stilnede deres sult. Det skriftsted fra Mormons Bog kastede lys over min forståelse af Bibelen, og jeg kunne konkludere, at Mormons Bog var Guds ord.

Som ældste David A. Bednar fra De Tolv Apostles Kvorum har sagt, minder personlig åbenbaring mere om, når solen gradvist stiger op, end om det lys, der pludseligt frembringes ved, at vi trykker på en anden måde. I de måneder, der fulgte, vidste jeg med større vished end nogensinde før, at Mormons Bog var Guds ord. Det indtryk, der kom til mig utallige gange ved Åndens røst, var: »Den er sand, den er sand, den er sand.«

Jeg læser stadig Mormons Bog næsten hver dag, og hver gang hører jeg disse ord: »Den er sand.« ■

Forfatteren bor i Den Demokratiske Republik Congo.

NOTE

1. Se David A. Bednar, »Åbenbarelsens ånd«, Liahona, maj 2011, s. 87-90.

»Den er sand, DEN ER SAND«

LE LIVRE DE MORMON

KOM IND I KONFERENCE- VANEN

Her er nogle ting, I kan gøre for at komme ind i generalkonferencevanen.

Den finder sted, hver gang det bliver april og oktober. I er måske blevet vant til den halvårslige rytme. Men hvordan kan I sikre jer, at det virkelig er en del af jeres liv – resten af jeres liv?

Når I fremover står på egen hånd, hvad vil I gøre hver sjette måned, når det bliver konferencetid igen? Træf et valg nu om at udnytte kraften i denne halvårslige begivenhed ved at deltage. Sig ikke bare: »Jeg ser det på nettet på et tidspunkt.« Gør det til en særlig begivenhed og en vane i jeres liv.

1

SÆT ET MÅL

At høre fra levende profeter og apostle er en af de vigtigste ting, I kan gøre. Prøv at se hvert møde så snart, I kan. Afsæt en dato og et tidspunkt for, hvornår I vil have set dem alle.

2

RESERVER DATOEN.

Sæt så vidt muligt tid af til at opleve konferencen og ryd jeres kalender for enhver sportsaktivitet, aktiviteter med venner eller andet, der måtte stå i vejen. Dersom I ikke kan lytte til generalkonferencen direkte, så kan I stadig gøre det til en begivenhed og afsætte en dato til det.

3

SKAB NOGLE TRADITIONER.

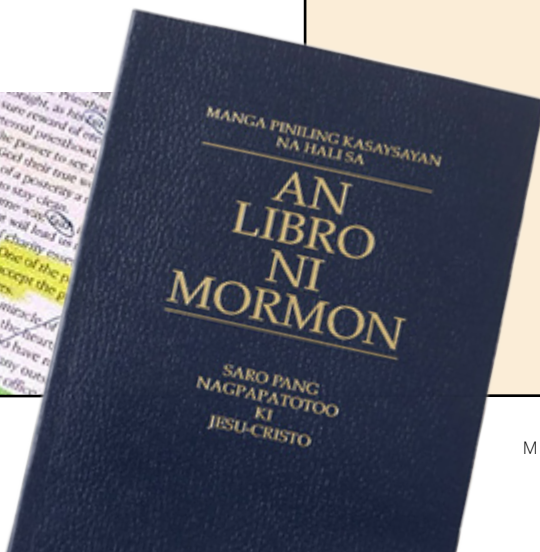
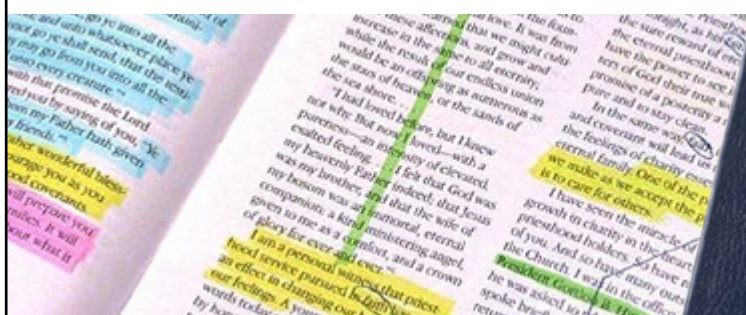
Nogle meningsfulde traditioner kan være, at familien taler om en favorittale, at familien beder sammen inden et møde, eller at man laver sig en samling af citater. Sjove traditioner kan indebære mad – måltider eller snacks med nogle sjove, konference-relaterede navne (konferenceknas, nachos grandes de conferencia, inspirationsis eller konferencegulerødder).

4

HAV EN PLAN FOR KONFERENCEN BAGEFTER.

Gør konferencetalerne til en del af jeres regelmæssige studium af evangeliet. I kan læse en konferencetale hver søndag i de næste seks måneder, lytte til en i bussen eller i bilen hver dag i et par uger eller slå alle skriftstederne fra konferencen op i jeres personlige studium af skriften. Hvad end I beslutter jer for, så lav en plan for det. ■

»Studér budskaberne fra denne konference ofte – ja, igen og igen – de næste seks måneder. Se samvittighedsfuldt efter måder at inkorporere disse budskaber på i jeres familieaftener, jeres undervisning i evangeliet, jeres samtaler med familie og venner, ja, selv i jeres samtaler med dem, som ikke deler vores tro.«

Præsident Russell M. Nelson, »Lad os stævne frem«, aprilkonferencen 2018.

*Det at lære mere om
mine aner gav mig
modet til at kæmpe
åndeligt.*

FORVISSET

Navnet er tilbageholdt

Da jeg var omkring 11 år gammel, blev jeg udsat for pornografi. Den ene hændelse udviklede sig til et større problem, der blev en toneangivende kamp i mine teenageår. På det tidspunkt jeg gik på high school, havde jeg lagt pornografien bag mig og sat min lid til Jesu Kristi forsoning. Selvom jeg havde oplevet et mirakel ved få alt det smuds slettet fra mit sind, følte jeg mig stadig overvældet af skyld.

Omkring det tidspunkt lånte min bedstemor mig min tipoldemors håndskrevne selvbiografi. I løbet af nogle få dage følte jeg mig dybt knyttet til Thea Martina Waagen (1883-1967). Theas far var død på tragisk vis nogle få måneder, inden hun blev født, så hun voksede op med sin mor, der var norsk immigrat og nu enke. Opvæksten var svær, men hun fandt glæde i at samle vilde jordbær og spille orgel i den lokale lutheranske kirke. Theas mor giftede sig igen, og med stedfaderens hjælp kom Thea på universitetet. Senere hen blev Thea og hendes familie omvendt til Kirken og flyttede til Utah i USA. Tingene gled ikke bare for Thea. Hun og hendes mand blev skilt. Hun oplevede stor hjertesorg og dyb depression, og alligevel forblev hun tro mod sit vidnesbyrd.

Da jeg læste om Thea og hendes valg om at holde ud trods modgang, blev jeg overvældet af en intens kærlighed, der forvissede mig om mit

ILLUSTRATION: ALEX NABAUM

OM MIT VÆRD

værd og hjælp mig med at komme mig over min lammende skyldfølelse. Jeg indså, at kunne hun gøre svære ting, så kunne jeg også.

Jeg gik ind på LDS.org og bad om at få Theas patriarkalske velsignelse. Jeg blev kun dybere berørt, da jeg læste: »Din livsfrugt skal vokse op og kalde dig velsignet blandt Zions kvinder.« Jeg indså, at min dybe respekt for hende var en opfyldelse af den enkle sætning. Theas kærlighed hjalp mit hjerte med at hele og vendte mit hjerte til mine forfædre. Det var mit første vidnesbyrd om ældste David A. Bednars løfte om, at ved deltagelse i slægtshistorie ville jeg »blive beskyttet mod modstanderens skærpede indflydelse« (»Børnenes hjerte skal vende sig«, *Liahona*, nov. 2011, s. 26).

Jeg følte en fornyet styrke og en klarhed i mit liv, da jeg fortsatte med at søge efter min familie og lære deres historie at kende. Ved regelmæssig deltagelse i slægtshistoriske aktiviteter følte jeg, at jeg samlede en hel hær af allierede, der kunne kæmpe ved min side i mine åndelige kampe. Jeg kan leve uden frygt, fordi »der er flere på vores side [vores forfædre] end på deres [Satans håndlangere]« (2 Kong 6:16).

Selvom jeg ikke har fundet tusindvis af navne at tage med til templet, har jeg lært mine forfædres historie at kende og fundet deres navne gennem nøje søgning. Jeg har taget mig tid til at huske deres liv og respektere deres arv. Jeg ved, at jeg er blevet styrket og beskyttet mod Satan, når jeg har fyldt mit liv med min families lys. ■

Find dagligdagens **mirakler**

Breanna Call Herbert,
Alex Hugie og
Aspen Stander
Kirkens Tidsskrifter

*Hvis vi ser livet
igennem en linse af
Jesu Kristi evangelium,
vil vores øjne blive
åbnet for de mange
mirakler omkring os.*

NOGLE ÅRSAGER TIL, AT GUD UDVIRKER MIRAKLER

Hvad er et mirakel?

Vi ved alle, hvad et mirakel er, ikke? Moses deler Det Røde Hav. Frelseren gav en blind mand synet igen. En kvinde bliver helbredt for en dødelig sygdom. Et af de mest ekstraordinære mirakler er Jesu Kristi forsoning – der er intet andet mirakel, der har været så vidtrækkende eller kraftfuldt. Men er det kun den type oplevelser, der kan betragtes som mirakler?

- For at manifestere sin magt
- For at undervise om et åndeligt princip
- For at bekræfte en tidligere åbenbaring
- For at bekræfte og styrke tro
- For at fremme sit værk

Præsident Dallin H. Oaks, førsterådgi-
ver i Det Første Præsidentskab, har sagt:
»Mange mirakler finder sted hver dag i
Kirkens værk og medlemmernes liv.«¹
Men hvornår flyttede I sidst et bjerg
eller så nogle få fisk og lidt brød mætte
tusinder? De fleste af os har sandsynlig-
vis aldrig set noget som det. Så hvordan
kan præsident Oaks' udtalelse så være
sand?

»Ifølge Bible Dictionary er mirakler manifestationer af guddommelig eller åndelig kraft.«² Lad os med den definition åbne vores øjne for de mange mirakler omkring os – mirakler som vi måske ikke engang ænser.

Vi ser definitivt Guds hånd blandt hans folk og deres liv gennem de mirakler, der fortælles om i skrifterne. Men vi kan også

og teknologiske fremskridt finder sted hver dag, og vi kan nu kommunikere med næsten alle steder i verden. Guds kraft kan ses i enhver detalje i vores liv.

Hvorfor udvirker Gud mirakler?

Mirakler kommer i mange afskygninger, men Gud udfører dem af samme overordnede årsag. Sommetider

Alligevel er der andre mirakler, vi synes at overse: At solen står op og går ned hver dag, små frø der vokser til store træer.

se hans åndelige kraft, når vi modtager svar på en bøn, styrker vores vidnesbyrd eller oplever en ændring i hjertet.

Alligevel er der andre mirakler, vi synes at overse: At solen står op og går ned hver dag, små frø der vokser til store træer, at mange dele i vores legeme arbejder sammen og gør os i stand til at trække vejret, løbe, drømme og spise. Inspirerede lægevidenskabelige

helbreder, trøster eller beskytter mirakler Guds børn fysisk, men disse udvortes resultater er ikke den eneste årsag til mirakler. Ofte hindrer mirakler ikke lidelse eller tragedier overhovedet. Gud udvirker mirakler af to basale årsager – at styrke tro og afstedkomme godt.

Ofte manifesterer mirakler Guds kraft over for hans børn eller lærer dem om et åndeligt princip. I Bible Dictionary står

der, at Jesu Kristi mange mirakler »havde til formål at bevise over for jøderne, at Jesus var Kristus« og belære om principper som ansvarlighed, omvendelse, tro og kærlighed.³

Andre gange kan mirakler bekræfte en tidligere åbenbaring, som tegnene i Amerika omkring Kristi fødsel. Gud kan også bruge mirakler til at fremme sit værk – slægtsforskning, missionering og mere.

Men hvis vi søger mirakler af de forkerte årsager, kan vi løbe ind i problemer. Det mest almindelige problem kommer, hvis vi søger efter tegn som bevis på, at Gud eksisterer. Hvis vi ikke føjer tro til den ligning, vil de tegn aldrig lede til reel og varig omvendelse. Se blot, hvad der skete i Mormons Bog; mange mennesker så tegn og mirakler, men uden tro var deres lydighed kortlivet.

Det ville også være forkert at søge mirakler for popularitetens eller penge-nes skyld, for at få hævn eller prøve at ændre Guds vilje.

Præsident Brigham Young (1801-1877) sagde: »Mirakler ... er ikke for den ikke-troende, de er til for at trøste de hellige og styrke og bekræfte troen hos dem, der elsker, frygter og tjener Gud.«⁴ At forstå hvorfor Gud udvirker mirakler kan hjælpe os til at anerkende dem i vores liv.

HVAD KAN JEG GØRE?

Brug noget tid på at reflektere over den forgangne uge. Har I set nogle mirakler i jeres hverdag? Hvis I har ventet på et mirakel, der ikke indfandt sig, oplevede I så noget andet, der gav jer trøst, ny åndelig indsigt eller en chance for at komme Frelseren nærmere?

Hvordan kan jeg anerkende et mirakel?

Mirakler finder kun sted i henhold til Guds vilje og vores tro på ham. Profeten Moroni skrev: »Og der er heller ikke nogen, der på noget tidspunkt har udvirket mirakler, førend de troede; derfor troede de først på Guds Søn« (Eter 12:18). Tro gør os i stand til at se de gode ting, der sker i vores liv, som Guds værk og ikke bare som tilfældigheder eller held. At anerkende et mirakel er en del af selve miraklet! Hvis vi ser livet igennem en linse af Jesu Kristi evangelium, vil vores øjne blive åbnet for de mange mirakler omkring os.

Men størrelsen, timingen og følgen af et mirakel er ikke målestok for vores tro. Lad os sige, at to familier hver modtager nyheden om, at et af deres børn har kræft. Begge familier beder om, at deres

kære hurtigt vil blive rask igen. Begge familier udøver tro på Jesu Kristi helbredende kraft.

Barnet i den første familie kommer sig fuldt og helt, trods lægernes forudsigelser om, at hun kun har måneder tilbage at leve i. Barnet i den anden familie går igennem behandling efter behandling og dør til sidst, men hele familien er snarere overvældet af fred og trøst end af fortvivelse.

Den første familie var ikke nødvendigvis mere trofast end den anden. Begge familier oplevede mirakler på hver deres måde, og begge mirakler er en del af et mønster af fortsat bekræftelse af, at Gud har en plan for hver enkel af hans børn.

Herren udvirker mirakler, der både kan virke ordinære og ekstraordinære i vore dage. De, der trofast følger Jesus Kristus, har i enhver uddeling kunne opleve dramatiske helbredelser og uforklarlig succes. Men vi bør dog aldrig overse, at dagligdagens begivenheder tjener som påmindelse om Guds hånd i vores liv. Sommetider må vi blot anerkende dem! ■

NOTER

1. Dallin H. Oaks, »Miracles«, *Ensign*, juni 2001, s. 6.
2. Bible Dictionary, »Miracles.«
3. Bible Dictionary, »Miracles.«
4. *Kirkens præsidenters lærdomme: Brigham Young*, 1997, s. 254.

»Mirakler ... er ikke for den ikke-troende, de er til for at trøste de hellige og styrke og bekræfte troen hos dem, der elsker, frygter og tjener Gud.«

– Præsident Brigham Young

DET FORANDRER MÅSKE IKKE JERES TILVÆRELSE,
AT DER BYGGES OG VEDLIGEHOLDES TEMPLER,

MEN DET GØR DET AFGJORT,
HVIS I
TILBRINGER
JERES TID I
TEMPLET.

Præsident Russell M. Nelson,
Oktoberkonferencen 2018.

Hør Herrens røst ved generalkonferencen

Ældste Neil L. Andersen
De Tolv Apostles Kvorum

Jeg bærer mit vidnesbyrd om, at Jesus er Kristus, at han forestår dette hellige værk, og at generalkonferencen er et af de meget vigtige tidspunkter, hvor han vejleder sin kirke og os personligt.

Når vi mødes under ledelse af præsident Russell M. Nelson, forventer vi at høre »Herrens vilje ... Herrens sind ... Herrens røst og Guds kraft til frelse« (L&P 68:4). Vi stoler på Herrens løfte: »Hvad enten det er ved min egen røst eller ved mine tjeneres røst, det er det samme« (L&P 1:38).

I vore dages verdens postyr og forvirring er vores tillid til og tro på Det Første Præsidentskabs og De Tolv Kvorums ord afgørende for vores åndelige udvikling og udholdenhed.

Vi kommer til generalkonference efter at have bedt og forberedt os. Mange af os har presserende bekymringer og oprigtige spørgsmål. Vi ønsker alle at forny vores tro på vor Frelser, Jesus Kristus, og styrke vores evne til at modstå fristelse og undgå forstyrrelser. Vi kommer for at blive undervist fra det høje.

Jeg lover jer, at når I forbereder jeres ånd og kommer i forventning om, at I vil høre Herrens røst, vil tanker og følelser komme ind i jeres sind, som udelukkende er til jer.

Der er en skattekiste med himmelsk vejledning, som venter på, at I opdager den i talerne ved generalkonferencen. Prøven for os alle er, hvordan vi giver agt på det, vi hører, det, vi læser, og det, vi føler.

Jeg lover jer, at når I hører hans røst i talerne ved denne generalkonference og derefter handler på de tilskyndelser, vil I føle himlens hånd over jer, og I og dem omkring jer vil blive velsignet. ■

Fra en tale ved oktoberkonferencen 2017.

Han taler **engelsk, fransk, portugisisk og spansk.**

Bonjour

¿cómo estás?

Hello

OLÁ

Som førsteårsstuderende på Brigham Young University arbejdede han med at **gøre badeværelser rene** kl. fire om morgenen, inden undervisningen begyndte.

Ældste NEIL L. ANDERSEN

I high school deltog han på en **regeringskonference for studerende** med teenagere fra 37 lande! Han fortalte andre om Kirken.

Han blev valgt **som næstformand for de studerendes råd** på BYU.

Han elskede at spille **basketball** med sin familie, når han kom hjem fra arbejde.

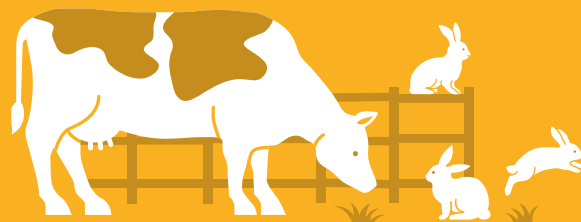

Han har en eksamen fra **BYU** og fra Harvard School of Business.

Han blev gift med Kathy Williams den 20. marts 1975 i **templet i Salt Lake City.**

Voksende op på en gård med **malkekvæg** i Pocatello i Idaho i USA.

En af hans yndlingspligter på gården var at **passé kaninerne.**

Han tog hver af sine børn alene ud for **at spise morgenmad en gang om måneden** for at kunne give dem sin udelte opmærksomhed.

Han blev kaldet til at tjene i den **franske mission** og tjente senere som missionspræsident for Bordeaux-missionen i Frankrig.

Han blev opretholdt som medlem af **De Tolv Apostles Kvorum** i april 2009.

Blev født den 9. august 1951 i **Logan i Utah.**

Han har **4 børn** og **17 børnebørn.**

UNGE VOKSNE

KOM I TEMPLET

*Læs om velsignelserne
ved at bære tempelklædningen
og at prøve at forstå tempel-
pagterne bedre.*

42

UNGE

**SÅDAN KAN MAN
VIDE, DET ER SANDT**

52,55

SØNDAGSLEKTIONER

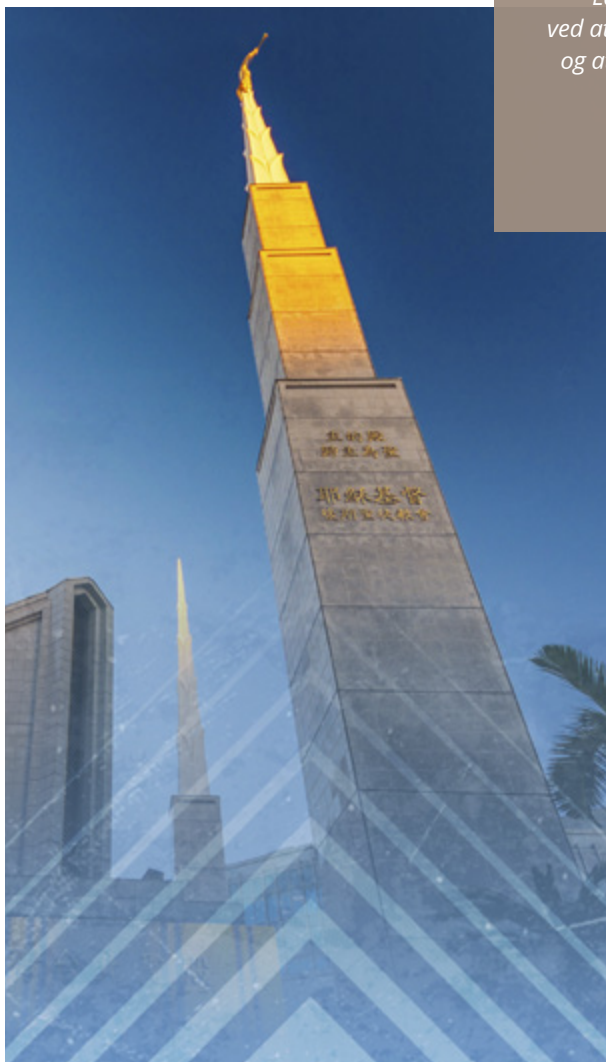
**HVORDAN TAGER
ET MIRAKEL SIG
UD I DAG?**

60

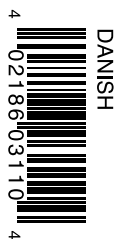
GENERALKONFERENCE

**ER I
KLAR?**

56,64

JESU KRISTI
KIRKE
AF SIDSTE DAGES HELLIGE

DANISH

Lille Liahona

Et nyt
tempel i
ITALIEN!
Se side 8-11

**Præsident
Henry B. Eyring**

Andenrådgiver i Det
Første Præsidentskab

Bliv som Jesus

En søndag så jeg en gruppe primarybørn synge:

*Jeg prøver at bli' som Jesus og vandre den vej, han gik.
Hans kærlighed er det mønster, jeg gennem hans
gerning fik.*

*Men så, når jeg fristes og vælger forkert,
må jeg høre efter, når den stille røst hvisker:*

»Elsker hverandre, som Jesus har sagt.

*Prøv at vær' venlig i alt, hvad du gør,
vær kærlig i tanke, i handling og ord,
som Jesus os lærte på jord.»*

Alle børnene lænede sig frem og sad næsten på forkanten af stolen. Jeg kunne se lyset i deres øjne og beslutsomheden i deres ansigter. Jesus Kristus er deres eksempel. At være som ham var deres faste mål.

Vi kan alle blive som Frelseren Jesus Kristus ved at efterleve hans evangelium. Jeg håber, at I vil se efter muligheder til at gøre, som han gjorde, og for at elske, som han elsker. Kærlighed er måden, han leder os til at blive som ham på. Ingen af os er fuldkomne endnu. Men vi kan vide, at vi følger hans vej. Han leder os, og han ønsker, at vi følger ham. ●

Fra »Vores fuldkomne eksempel«, Liahona, nov. 2009, s. 70-73.

Hvordan kan I vise andre jeres kærlighed? Send os en blomst til vores venlighedshave! Send den til liahona@ldschurch.org.

Bjergprædikenen

I skrifterne læser vi om en særlig tale (eller prædiken) som Jesus holdt, den kaldes Bjergprædikenen. Slå nedennævnte skriftsteder op og match dem med det, Jesus belærte om. ●

Matthæus 6:6-15

Matthæus 5:44; 7:12

Matthæus 5:14-16

Matthæus 7:7-11

Matthæus 5:2-11

Bønnens kraft

Hvem kan I bede for i dag?

David Dickson

Kirkens Tidsskrifter

Baseret på en virkelig hændelse

»Bed for hinanden« (Jak 5:16).

Far kaldte alle hen til computeren. Lucy smed den tøjgiraf, hun legede med, og skyndte sig hen til far. Hvad skete der? Var det blevet tid til at ringe til bedstemor over internettet?

Far pegede på computerskærmen. »Jeg vil gerne vise jer en del af en tale fra generalkonferencen.«

Lucys kneb øjnene sammen. Det var ikke bedstemor. Det var præsident Eyring. Fra Det Første Præsidentskab.

Far trykkede på afspil. Præsident Eyring talte om at støtte sine kirkeledere. Han forklarede, hvordan Kirkens ledere har brug for, at vi beder for dem.

»Det er derfor, vi beder for profeten, ikke far?« spurgte hendes lillebror, David. Far og mor nikkede.

»Ja, vi gør,« sagde far. »Men jeg tænker også på vores grenspræsidentskab. Jeg tror også, at præsident Alvarez og hans rådgivere har brug for vores bønner.«

Lucy elskede præsident Alvarez og hans rådgivere. De var altid søde ved hende. Hun ville gerne hjælpe dem.

»Jeg vil bede for dem,« sagde Lucy. »Og vi kan også huske dem i vores familiebønner!«

»Det synes jeg er en rigtig god idé,« sagde mor. »Lad os gøre det.«

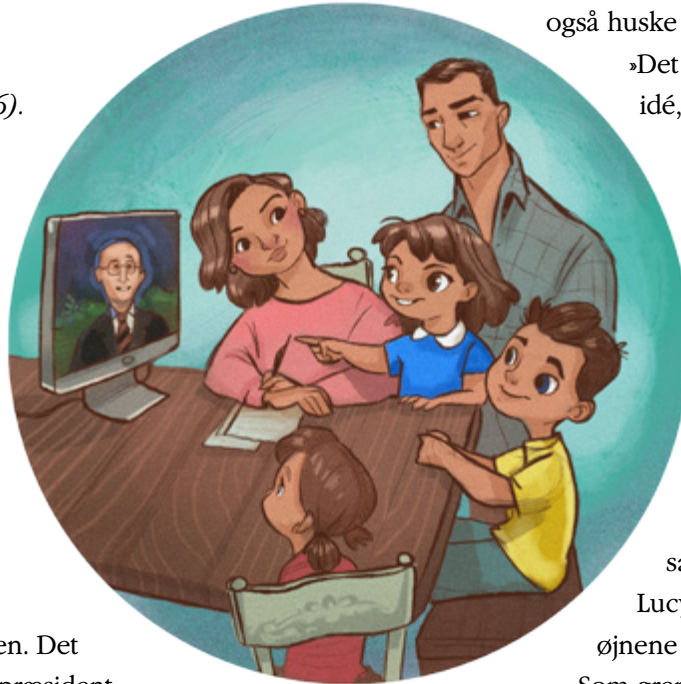
I dagene efter prøvede Lucy virkelig at huske at bede for grenspræsidenten, hver gang hun bad. Det tog kun nogle sekunder hver gang. Let!

Den følgende søndag ved nadvermødet rejste præsident Alvarez sig efter salmen. Han sagde noget, der fik Lucy til at spærre

øjnene op.

»Som grenspræsidentskab vil vi gerne takke jer for at bede for os,« sagde han. »Vi har virkelig følt, at vi er blevet styrket af de bønner. Vi har brug for jeres tro og bønner i vores kaldelser. Tak!«

Lucy smilede. Hun så over på David. Han smilede også. Hun kunne ikke tro det! Hun var så begejstret, at det var svært at sidde stille. Hun lænede sig frem og rykkede mor i ærmet.

»Mor,« hviskede hun. »Hørte du, hvad præsident Alvarez sagde?« Hun havde lyst til at hoppe op og ned. »De virkede! Vores bønner virkede virkelig!«

Efter kirken gik Lucy og hendes familie hjem sammen.

»Gud hører virkelig vores bønner,« sagde mor. »Og er det ikke skønt at se, hvor stærkt det er for en gruppe mennesker at bede for andre?«

Lucy følte en varme og glæde indeni. Hun og David sprang hele vejen hen ad fortovet, mens mor og far gik bag dem. Hun vidste,

»Når jeg beder, føler jeg mig nær på vor himmelske Fader og Jesus«

Lorena Eduarda N. er 5 år og fra São Paulo i Brasilien

at vor himmelske Fader havde hørt hendes families bøn. De havde virkelig gjort en forskel. Bare ved at bede.

Om aftenen gjorde Lucy sig klar til at bede. Hun tænkte på sin primarylærer og andre kirkeledere, der kunne have brug for nogle ekstra velsignelser. Måske kunne hun også bede for dem. Lucy foldede sine hænder og bøjede hovedet. Hun vidste lige, hvad hun skulle sige. ●

Mens I ser konference

Lyt efter hvert af disse ord eller sætninger under aprilkonferencen og farv feltet, når I hører dem.

Nær i en stille bøn

Stille ♩. = 48-58

Tekst og musik: Sally DeFord

1. Him - mel-ske Fa - der, jeg ved du er der. Hver gang jeg i bøn knæ - ler
2. Når jeg får svar på en bøn, jeg har bedt, så smi - ler du kær - ligt, jeg
3. Nat el - ler dag når jeg be - der til dig i ord el - ler tan - ke, så

ned, er du nær. Og du er hos mig, når jeg hvi - sker dit navn.
fø - ler mig set. Og hvis jeg en dag rig - tig sav - ner en ven.
hø - rer du mig. Du el - sker mig højt, og du lo - ver mig alt.

Til Coda ☉
Du er nær i en stil - le bøn, nær i en stil - le

1. bøn. 2. bøn. Jeg kan be' til min him-mel-ske

far, når jeg vil, o-ver alt. Når jeg bø - jer mig ned, er han

D.C. al Coda
nær i en stil - le bøn.

☉ CODA
nær i en stil le bøn.

Hej fra Italien!

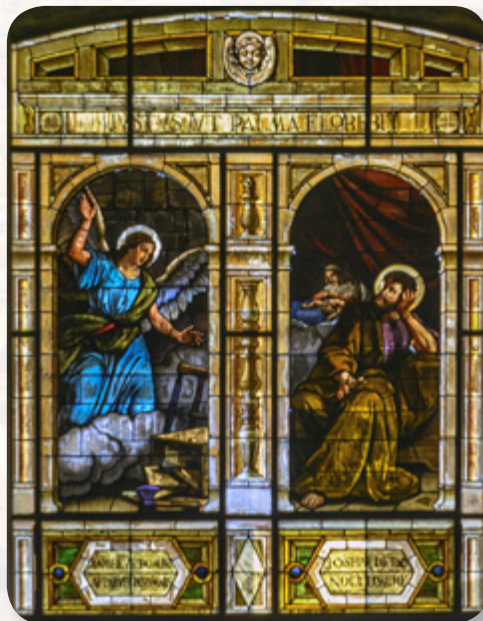

Jeg hedder Margo. Og jeg hedder Paolo. Vi rejser rundt i verden for at lære om Guds børn. Mød os her i Italien!

Italien ligger i Sydeuropa. Ser man på et kort, ligner det en støvle. Der bor mere end 60 millioner mennesker.

Ved I, hvordan man siger »Jeg er Guds barn« på italiensk? *Sono un figlio di Dio.* Denne pige læser Mormons Bog på italiensk.

De fleste italienere er medlemmer af den katolske kirke. Selvom deres tro adskiller sig fra vores, så tror de på vor himmelske Fader, Jesus Kristus og Helligånden.

Inden middagsmaden kan mange italienere godt lide at gå en aften tur eller *passeggiata*. De tager pænt tøj på og går rundt på torvet sammen. De stopper måske for at købe en gelato – italiensk is. *Mmmm!*

Mange børn i Italien kommer hjem fra skole for at spise frokost med deres familie i *pausa pranzo*, spisepausen. De spiser måske pasta eller ris og kød og grøntsager.

Mød nogle af vores venner fra Italien!

I denne måned åbner templet i Rom! Det blev bekendtgjort ved generalkonferencen i oktober 2008. Det bliver det første tempel i Italien.

**Bor du i Italien?
Vi vil meget gerne høre fra dig! Se på bagsiden, hvordan man skriver til os.**

»Jeg ved, at Jesus lever, og at han vejleder profeterne. Det er rigtig vigtigt at gå i kirke, så vi kan lære mere om Jesus. Jeg er begyndt at læse Mormons Bog hver dag, fordi jeg gerne vil vide mere om evangeliet.«

Lorenzo B. er 7 år og fra Piemonte i Italien.

»Når jeg er tæt på templet, tænker jeg på Jesus og jeg bliver glad. Nu behøver vi ikke mere at køre i 12 timer for at komme i templet. Nu tager det kun 50 minutter at komme i templet! Når jeg bliver 12, kan jeg komme til templet for at udføre dåb.«

Olivia G. er 8 år og fra Lazio i Italien

Tak, fordi I udforskede Italien med os! Vi ses næste gang! *Ciao!*

Marissa Widdison

Kirkens Tidsskrifter

Baseret på en virkelig hændelse

»Jeg elsker Herrens tempel, der skal jeg hen en dag«
(Børnenes sangbog, s. 99).

Gioele og Michele stirrede på byggepladsen på den anden side af gaden. De kunne se en masse metalbjælker og flere lag cement.

»Det ligner ikke et tempel endnu,« sagde Gioele.

»Men det kommer det til,« svarede Michele.

Det var første gang, brødrene havde set stedet, hvor templet i Rom i Italien blev bygget. Lige nu måtte deres familie hele vejen til Schweiz for at komme i templet. Men det nye tempel lå kun 30 km væk fra deres hjem.

Se templet i Rom VOKSE

Michele og Gioele kiggede på de store gule lastbiler, der flyttede dynger af jord.

»Jeg tror, det er der, et af spirene skal være,« sagde Michele og pegede på et sted foran bygningen.

Gioele nikkede. »Se! Der kommer Papà,« sagde han. Deres far havde sit sædvanlige arbejdstøj på – kirketøj med en hvid byggehjelm. Han arbejdede som elektroingeniør på templet. De elskede at høre om, hvad han lavede hver dag. Han fortalte dem for eksempel en dag, at statuen af Kristus var kommet. En anden gang fortalte han om dåbsbassinet.

Den aften sørgede Michele for at bede sin bøn og takke vor himmelske Fader for templet. Han følte en varme indvendigt, når som helst han bad om det.

Ugerne gik. De rundede tempelmure blev dækket med stærke sten, og to høje spir voksede op mod himlen. Der blev bygget et lille besøgscenter i nærheden. En gang i mellem tog Gioele og Michele derhen og trykkede ansigtet mod vinduet for at se, hvad der var sket.

En dag blev de overraskede.

»Kunne I tænke jer at se englen Moroni komme på toppen af templet?« spurgte mor. Bygningsarbejdernes familier var alle blevet inviteret med.

Gioele og Michele kunne knap nok tro det. De blev så spændte!

Næste morgen tog de hvid skjorte og slips på. De gik rundt om templet med de andre familier. De fik endda lov til at tage et billede af den gyldne engel Moroni. Den var stor!

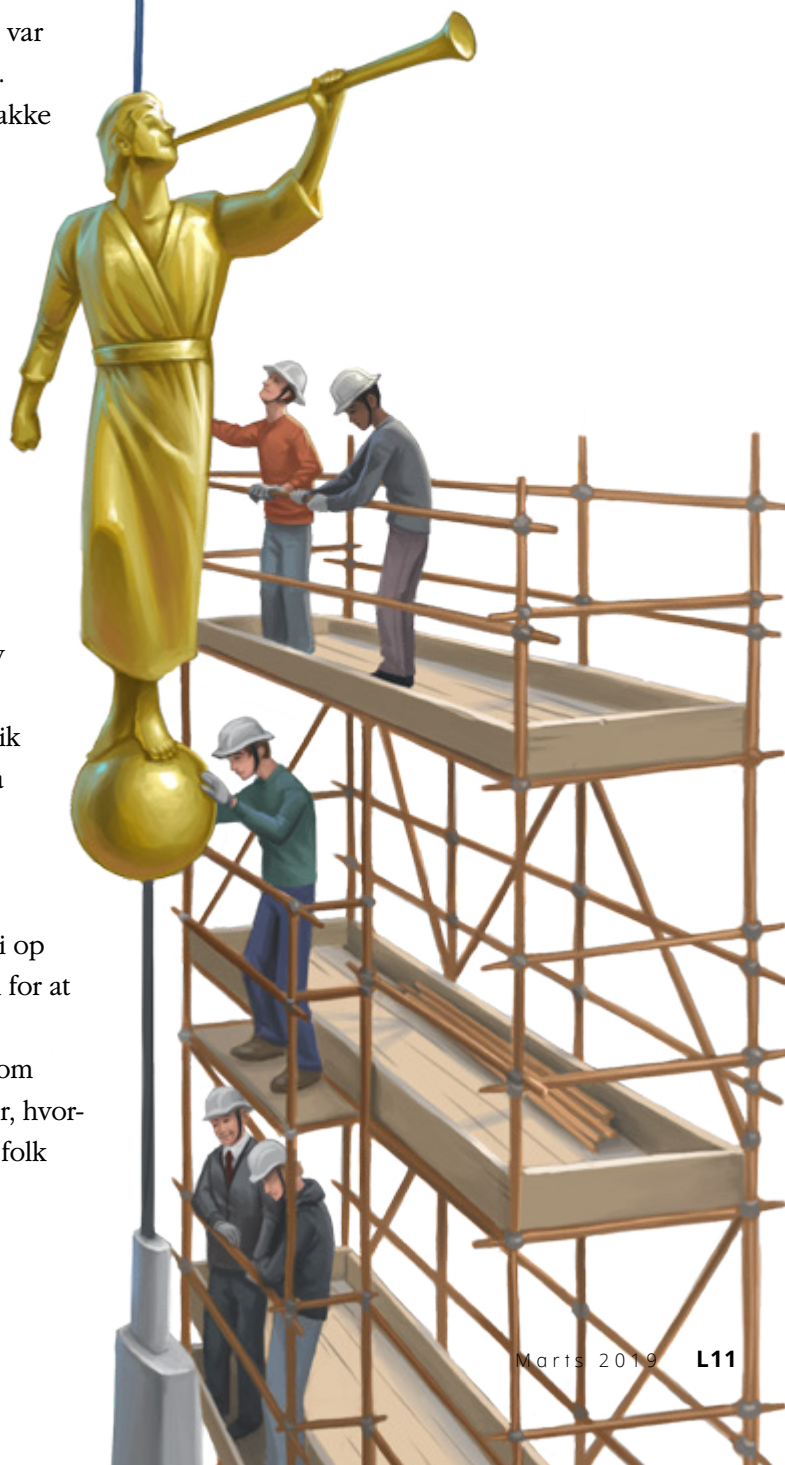
Så begyndte arbejderne at flytte statuen. Gioele så, hvordan den kæmpestore kran forsigtigt hejste Moroni op til toppen af et af spirene. En drone cirklede rundt om for at tage en video. Det var så sejt!

Gioele tænkte på alle de mennesker, der ville lære om Kirken ved at besøge tempelområdet. Han tænkte over, hvordan mange mennesker ville blive gift der, og hvordan folk ville blive døbt for de afdøde.

»Nu ligner det et tempel,« sagde han til sin bror. Michele smilede og nikkede.

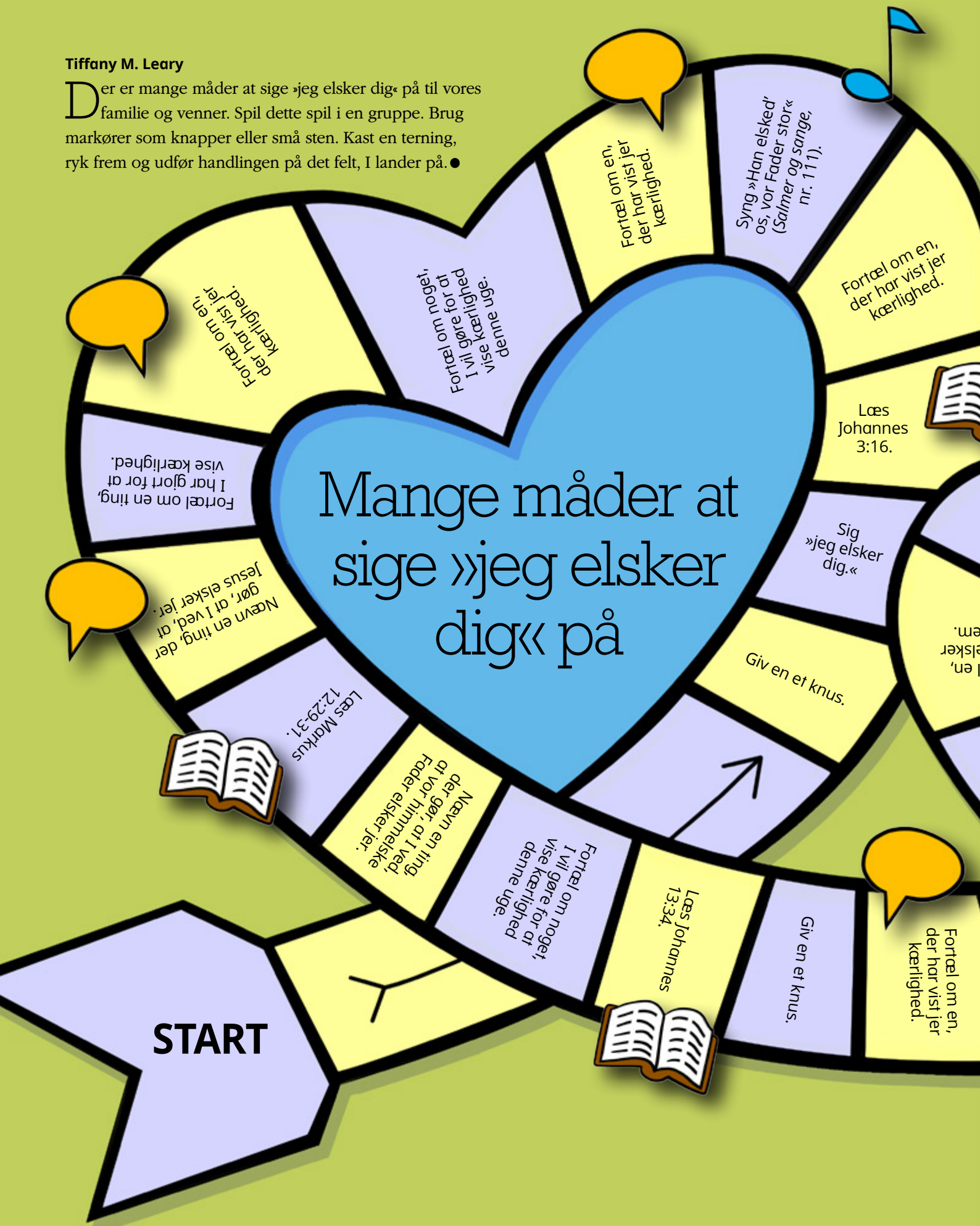
Brødrene var glade. De glædede sig til snart at skulle indenfor i templet. Deres vidnesbyrd voksede i takt med bygningen. ●

Templet i Rom i Italien bliver indviet i ugen fra den 10. til den 12. marts 2019.

Tiffany M. Leary

Der er mange måder at sige »jeg elsker dig« på til vores familie og venner. Spil dette spil i en gruppe. Brug markører som knapper eller små sten. Kast en terning, ryk frem og udfør handlingen på det felt, I lander på. ●

SLUT

Fortæl om noget,
I vil gøre for at
vise kærlighed
denne uge.

Tegn så mange
hjerter, I kan, på
10 sekunder.

Form et hjerte
med jeres
arme.

Fortæl om en, der har
vist jer kærlighed.

Syng »Elsker
hverandre« (Salmer
og sange, nr. 199).

Fortæl om noget,
I vil gøre for at
vise kærlighed
denne uge.

Tegn en
tegning til en.

Giv
en et
knus.

Form et hjerte
med jeres
hænder.

Sig
»jeg elsker dig.«

Giv klør fem.

Giv en
kompliment.

Fortæl
hvad I
ved

Fortæl om en,
der har vist jer
kærlighed.

Syng
»I Himlens glans«
(Salmer og
sange, nr. 59).

Skriv en sød
besked til en,
I elsker.

Smit dit det,
I kan.

Ældste Uchtdorf besøger Rusland

Apostlene rejser rundt i verden for at tjene mennesker og undervise dem om Jesus Kristus.

Ældste Dieter F. Uchtdorf og søster Harriet Uchtdorf tog til Rusland for at hjælpe Kirkens medlemmer der. Inden ældste Uchtdorf blev apostel, fløj han til Rusland som luftkaptajn. ●

Rusland er et meget stort land, og der har aldrig været et tempel før. Sidste år bekendtgjorde præsident Nelson, at der ville blive bygget et tempel der. Alle er meget spændte!

Først tog ældste Uchtdorf til Moskva, hovedstaden i Rusland. Der var folk vilde med at møde ham og høre ham undervise. Han sagde, at vi kan hjælpe andre til at lære mere om Jesus ved at tjene dem.

Rusland

Sankt Petersborg

Moskva

Derefter tog han til en anden stor by Sankt Petersborg. I Rusland bliver missionærerne kaldt »frivillige« og de leder hver dag efter mennesker, de kan hjælpe. De må kun undervise folk om evangeliet, når de er inde i en af Kirkens bygninger. Ældste Uchtdorf spiste middag med nogle af de frivillige, der var ved at være færdige med deres mission og skulle hjem.

Selvom vi endnu ikke ved, hvor eller hvornår det nye tempel skal bygges, opfordrede ældste Uchtdorf alle i Rusland til at sætte deres liv i orden til den dag, de har et tempel der.

»Vores hjerter må være klar til templet.«

BLIV KLAR TIL TEMPLET

Hvordan kan I forberede jer til at tage til templet en dag?

Hæng et billede af templet op på jeres værelse.

Find en i jeres familie, der endnu ikke er blevet døbt.

Tal om templet med en, der har været derinde.

Mød doktor Mattie

Jordan Monson Wright

Baseret på en virkelig hændelse

Året var 1873 og profeten, præsident Brigham Young, talte ved generalkonferencen. »Tiden er kommet,« sagde han, »hvor kvinder kan blive læger i disse dale i bjergene.«

16-årige Martha (Mattie) Hughes blev begejstret, da hun hørte profetens bekendtgørelse. Hun vidste, at man tillod kvinder at læse til læge på visse skoler. Det var hendes drøm at blive læge.

Mattie var selvfølgelig nødt til at skaffe en masse penge for at kunne læse til læge. Og hun skulle også have en adgangsgivende eksamen. Det ville kræve en masse tid. Og det ville blive hårdt. Det vidste hun.

Men Mattie tænkte på sin lillesøster, Annie, der var død, da vogntoget var på vej mod Utah. Der havde ikke været nogen læge, der kunne hjælpe, da hun blev syg. Så døde Matties far. Her i Salt Lake City kendte Mattie mange mennesker, der var syge og havde smerter. Hvis Mattie blev læge, kunne hun hjælpe dem.

Mattie besluttede sig for at tro på det. Profeten sagde, at kvinder burde læse til læge, og hun ville gerne være en af dem. Gud ville hjælpe hende med at komme ind på lægestudiet.

Mattie arbejdede hårdt for at spare penge op. Hun fik et job som typograf på en avis. Hun skulle omhyggeligt sætte bogstaverne i hvert ord i den rigtige rækkefølge, så avisen kunne blive trykt. Efter arbejdet tog Mattie kurser på universitetet for at komme ind på lægestudiet.

Mattie gik 10 km hver dag mellem hjemmet, arbejdet og skolen! Hun gik i tunge herrestøvler, fordi hendes almindelige sko ikke kunne holde til at trask gennem mudderet. Hun ønskede, at hun kunne køre med den muldyrstrukne vogn i stedet for at gå, men hun måtte spare hver en øre til skolen.

Mattie var bange for, at hun ikke var i stand til at spare nok op. Hun vidste, at hendes mor og stedfar ville prøve at hjælpe hende, men de havde også andre børn at tage sig af. Hvad ellers kunne hun gøre?

Mattie besluttede sig for at lave en pengeindsamling og bede venner og medlemmer af menigheden om de penge, de kunne undvære. De var glade for at hjælpe. Mattie var blot den tredje kvinde, der fulgte præsident Youngs opfordring, og de ønskede, at det skulle lykkes for hende og hun skulle blive læge.

Efter pengeindsamlingen havde Mattie penge nok til at komme ind på lægestudiet. Hun rejste på tværs af landet til et universitet og studerede meget flittigt.

To år senere kunne Mattie ranke ryggen og gå op på forhøjningen og modtage sit eksamensbevis. Hun var endelig læge! Hun havde aldrig følt sig mere spændt.

Mattie kunne se en masse fremmede, der hujede. Ingen fra hendes familie var kommet for at være her, men hun vidste, at de ville være stolte af hende. Snart efter vendte hun hjem for at tage sig af dem og lære dem det, hun havde lært.

Da Mattie kom tilbage til Utah, arbejdede hun på Hjælpeforeningens hospital i Salt Lake City. Hun elskede at bo tæt på Rocky Mountains. Og hun elskede sit arbejde som læge. Hun behandlede sygdomme, skader og underviste tilmed om fødselshjælp.

Det havde været hårdt arbejde at blive læge. Men vor himmelske Fader elskede og hjalp hende. Mattie brugte resten af sit liv på at hjælpe andre. ●

Forfatteren bor i Michigan i USA.

Martha »Mattie« Hughes Cannon (1857-1932) var pioner, læge og politiker. Hun var den første kvinde i USA, der blev valgt som delstatssenator. Hun arbejdede hårdt for at gøre livet bedre for andre.

Ældste
Massimo De Feo
De Halvfjerds

En lektie, jeg lærte af mine forældre

med missionærerne. Senere blev vi døbt og bekræftet. Jeg var 10 og Alberto var 11.

Da jeg var 18, bad jeg min far om hjælp til at betale for min mission. Først sagde han: »Det kan ikke komme på tale. Det er alt for mange penge.« Men et par dage senere spurgte han: »Vil du virkelig gerne på mission?« »Ja,« svarede jeg. »Af hele mit hjerte.« Min far sagde, at han ville hjælpe mig.

Jeg forstod ikke, hvorfor min far ville yde så stort et offer for mig. Så indså jeg, at det var, fordi han elskede mig. Det fik mig til at tænke på Jesu Kristi offer for os. Han betalte den højeste pris, fordi han elskede os.

Da jeg kom hjem fra min mission, var min mor meget syg af kræft. En dag bad hun mig om at lære hende at bede. Hun ønskede at bede for mig. Selv midt i sin smerte tænkte hun på andre. Hun mindede mig også om Jesus. Da han sonede

for os, led han også stor smerte. Men han bad for os.

Selvom mine forældre aldrig sluttede sig til Kirken i dette liv, var de gode eksempler for mig. Jeg er taknemmelig for det, jeg lærte af dem. Vi kan lære meget af vores forældre, lærere og ledere, hvis vi er åbne for det, de lærer os. ●

Jeg er vokset op i en lille by i det sydlige Italien. Min familie var ikke medlemmer af Kirken. En dag, da jeg var ni år, bankede to missionærer på vores dør.

Mine forældre var ikke interesserede i det, missionærerne havde at sige, men det var jeg. Og det var min bror, Alberto, også. Vores forældre lod os mødes

Vis og fortæl

Vi fejrede Primarys fødselsdag ved at lave et talentshow med hjælp fra vores familier og missionærerne. Hver familie opførte en beretning fra Mormons Bog.

Primaryaktivitet i Colima Stav i Cali i Colombia

Min dåb var meget speciel for mig. Jeg bad sammen med min mor om, at min far ville give mig lov til at blive døbt. Vor himmelske Fader besvarede mine bønner, og min far gav mig lov. Jeg blev døbt, og jeg er meget glad for at tilhøre den eneste sande kirke på jordens overflade, Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Mit vidnesbyrd vokser hver dag i takt med, at jeg lærer mere om vor himmelske Fader.

Amy V. er 9 år og fra El Oro i Ecuador

Min lillebror og lillesøster sloges. Jeg mindede dem om, at Jesus havde lært os, at vi ikke skal slås. Det føltes godt at være et godt eksempel.

Tequan K. er 10 år og fra Lusaka i Zambia

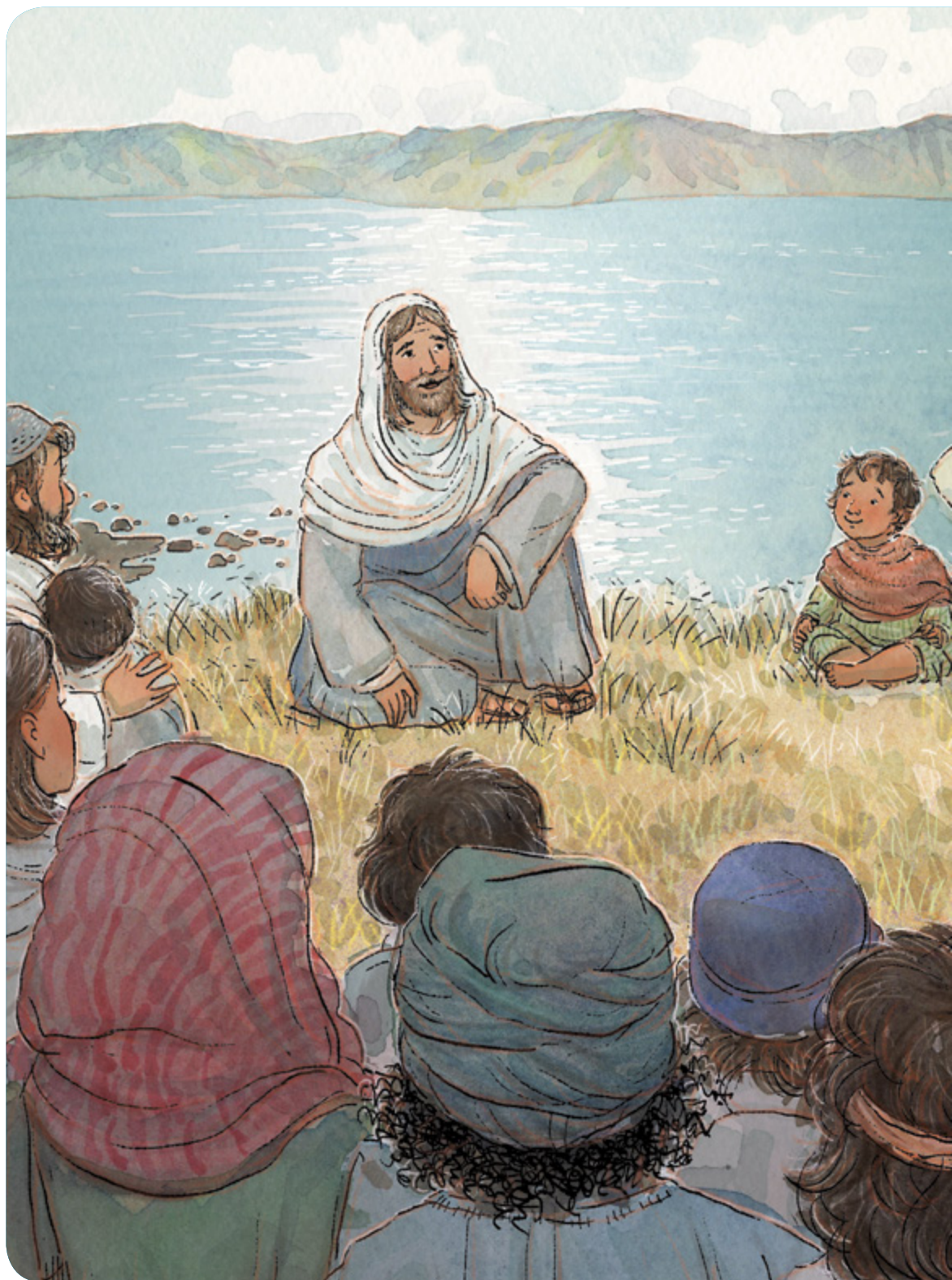

Vi lærte om Guds fulde rustning, trosartiklerne, Kirkens ledere, bøgerne i Mormons Bog og Lehis drøm.

Primaryaktivitet i Santiago Distrikt i Spanien

Jesus lærer os om bøn

Jesus forkyndte på en bakke nær en sø. Han underviste om at være venlig. Han underviste om at være et godt eksempel. Han underviste også om bøn.

Jesus underviste om, at vi bør tale med vor himmelske Fader gennem bøn.

Vi kan takke Gud for det, vi har. Vi kan bede ham om det, vi har brug for.

Vi kan bede om at kunne tilgive andre. Vi kan bede Gud om at tilgive os. Vi kan bede om, at vi kan træffe gode valg.

Jeg kan være som Jesus. Jeg kan bede til min himmelske Fader hver dag. ●

I kan læse om Jesu belæring i Matthæus 6:5-13.

Jeg kan bede

ILLUSTRATION: APRYL STOTT

Kære forældre

At læse er en værdifuld færdighed, der kan åbne mange døre. Her er nogle forslag til, hvor man kan bruge *Lille Liahona* til at lære andre at læse.

- Brug illustrationerne. Bed jeres børn om at beskrive, hvad de ser, og derefter finde den del af historien, når de læser eller lytter.
- Læs historierne højt og få børnene til med deres finger at følge med.
- Når de kommer til et nyt ord, så forklar hvad det betyder og få dem til at skrive det ned og øve sig på det senere.
- Stil spørgsmål om historien, der kan hjælpe dem til at forstå den.
»Hvordan har Lucy det nu?« »Hvad lærte Jesus os om bøn?« »Hvad tror du så, der skete bagefter?«
- Tal om historien, når I bliver færdige med den. Bed jeres barn om at fortælle jer, hvad der skete. Hvad lærte de? Hvad kunne de lide ved historien?

Vi vil mægtigt gerne høre jeres tanker om at bruge disse historier til at undervise andre.

New Friend section

50 E. North Temple St., room 2393

Salt Lake City, UT 84150 USA

liahona@ldschurch.org

Med kærlig hilsen

Lille Liahona

Find den skjulte Liahona!

INDHOLD

- L2** Det Første Præsidentskab: Bliv som Jesus
- L3** Bjergprædikenen
- L4** Bønnens kraft
- L6** Sjovt: Mens I ser konference
- L7** Musik: Nær i en stille bøn
- L8** Hej fra Italien!
- L10** Se templet i Rom vokse
- L12** Mange måder at sige »jeg elsker dig« på
- L14** Apostle overalt i verden:
Ældste Uchtdorf besøgte Rusland
- L16** Modige eksempler: Mød doktor Mattie
- L18** En lektie, jeg lærte af mine forældre
- L19** Vis og fortæl
- L20** Følg Jesus: Jesus lærer os om bøn
- L23** Malebogsside: Jeg kan bede